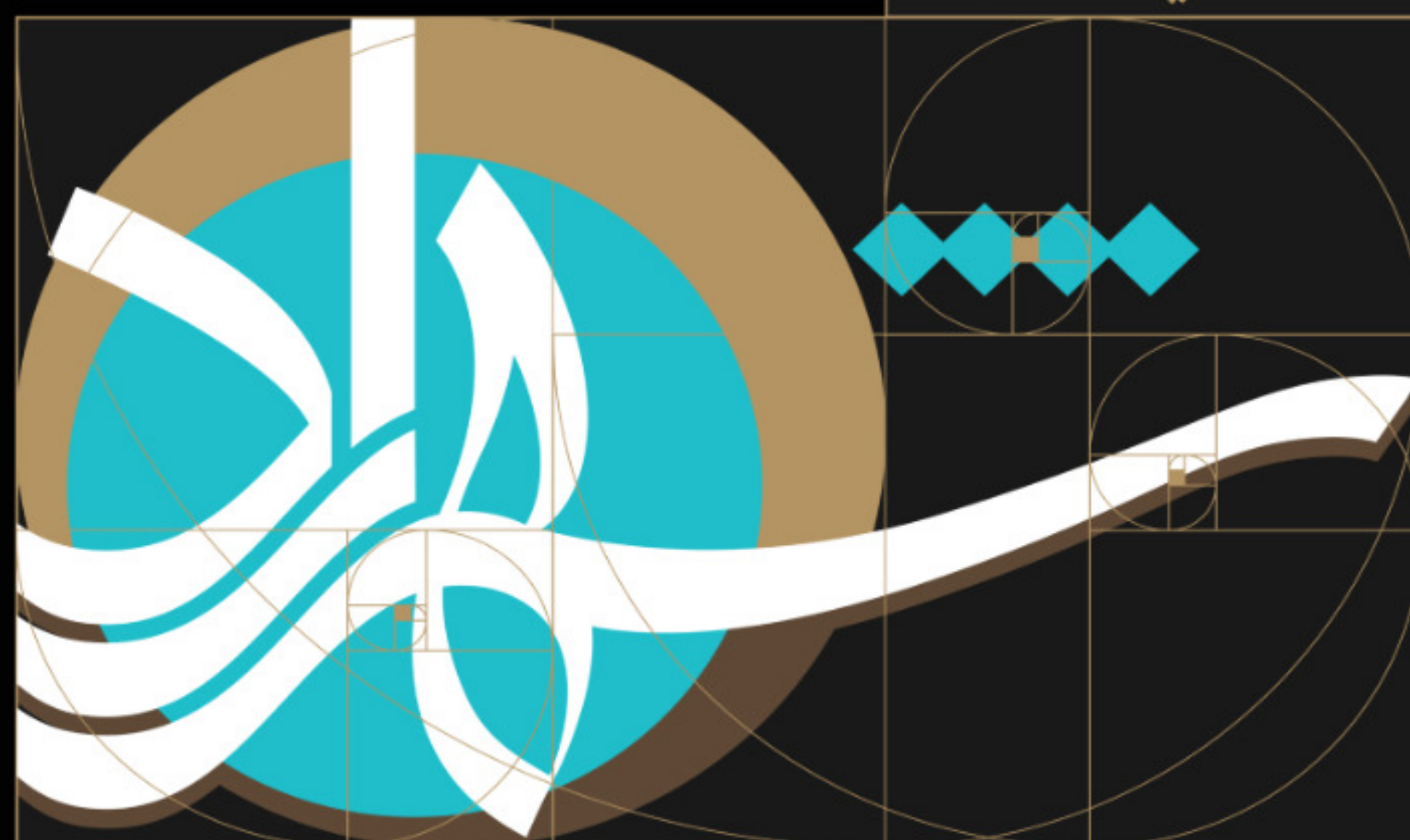
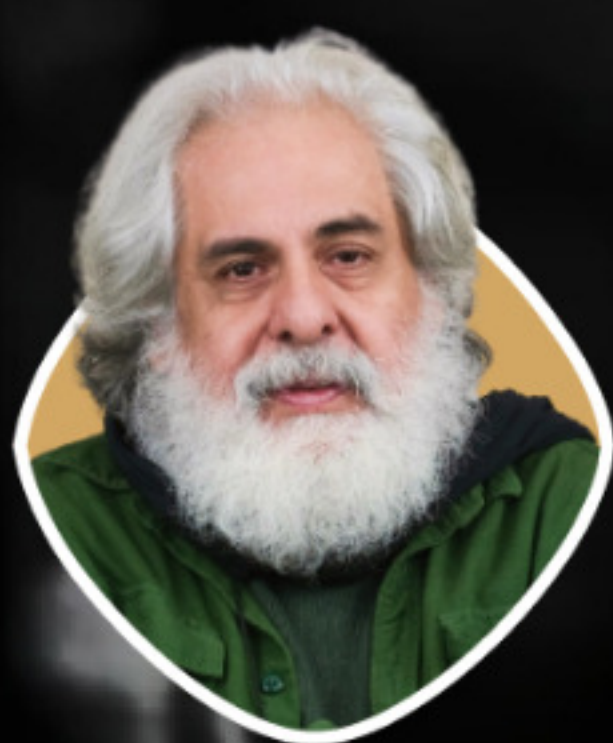

هسزرویک شب

ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد

قسه اول • ۲۴ صفحه • تیرماه ۱۴۰۱

محمد رحمانیان با

چخوف ساد می آید...

بوتیک تئاتر ایران افتتاح شد!

بیمارستانی که میزبان هنرمندان می شود

گفتگو با «آرش عباسی»

به آناکارنینای تولستوی نیازی نبود...

یکه تازی بهرام افشاری

با نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟"

درهم تنیدگی

زندگی واقعی یک زوج!

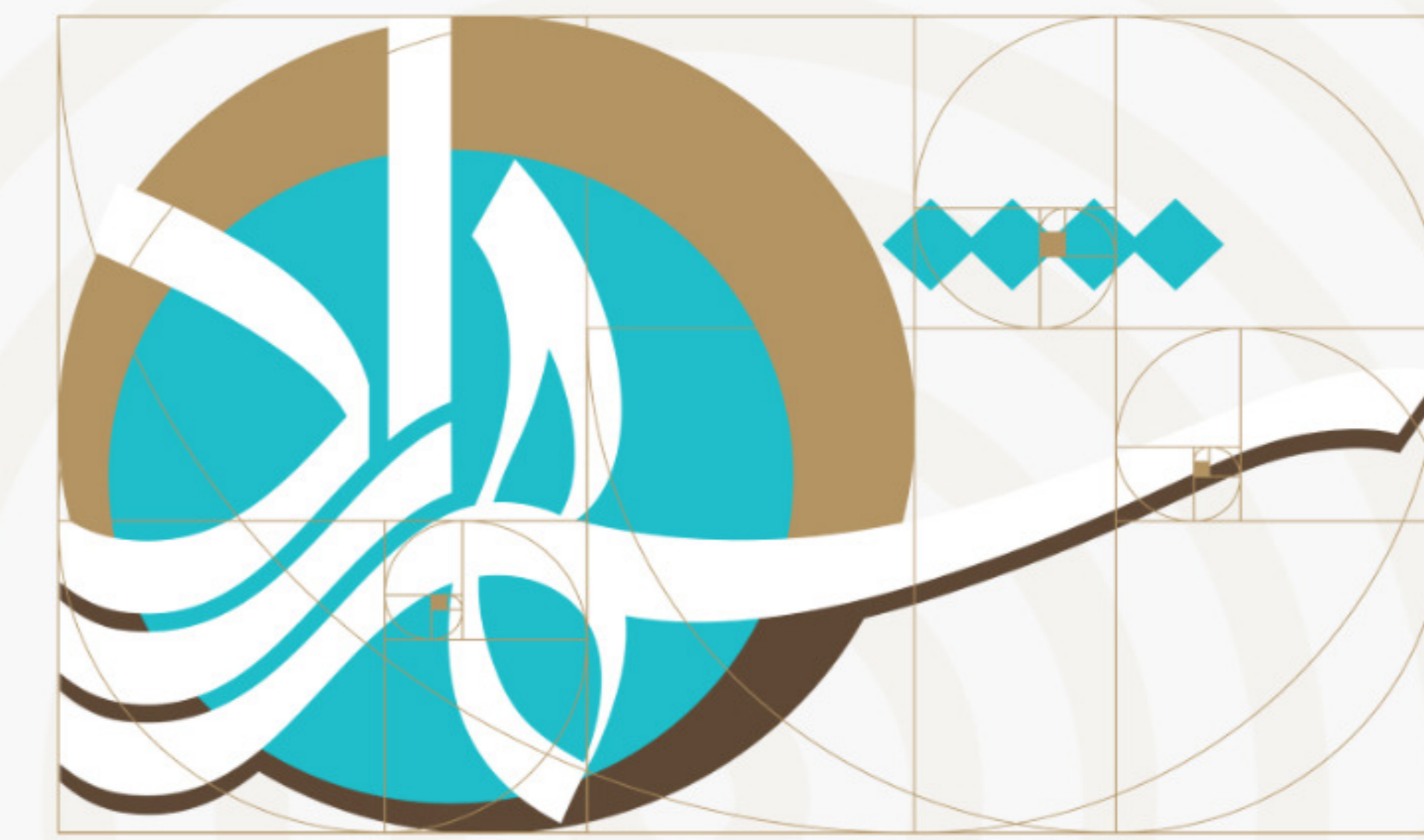
کافه لکانظه

بازیگران به ترتیب ورود به صحنه
امیر غفار منشن / مهدی یغمایی
فرزاد حسینی / احسین پور کریمی
فرنوش نیک اندیش / آذین رفوف
آهنگساز: آرمن امین ترابی / خواننده: مهدی یغمایی
تیر و مرداد ۱۴۰۱ // ساعت ۲۱:۳۰
پردیس تئاتر شهرزاد // سالن شماره ۲

نویسنده: علی اصغر
کارگردان: ساقی عطایی / علی اصغر
تهیه کننده: حمیدرضا علی نژاد
مجری طرح: نورالدین حمیدری ماهر

برای اطلاعات بیشتر و تهیه بلیت، من را اسکن کنید!

ماجرای توقف نمایش نوید محمدزاده و تولد نمادین در زایشگاه قدیمی تهران

نقد نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟"

گفت‌وگو با «احسان گودرزی» و درباره نمایش "درهم تنیدگی"

گفت‌وگو با «آرش عباسی» و نقد نمایش "آناکارینا"

"عشق روزهای کرونا" رقصی عاشقانه و شیداگونه بر صحنه است...

معرفی نمایش های روی صحنه در پردیس تئاتر شهرزاد

درباره نمایش "نصفه شبی" به نویسندگی «کامران شهبابی»

جدول اجراهای صحنه ای تئاتر در تیر و مردادماه ۱۴۰۱

بوتیکی برای تئاتر ایران؛ بیمارستانی که میزبان هنرمندان می‌شود!

معرفی اعضای هیات انتخاب دومین جشنواره تئاتر شهرزاد

۴۰ هزار نفر مخاطب در تئاتر شهرزاد تا فروش میلیاردی

درباره نمایش "تاکسیدرمی"

«ایرج راد» و «سعید امیرسلیمانی» با تئاتر "در گوش سالمم زمزمه کن"

نگاهی به نمایش "مخاطب" به کارگردانی «جابر رضانی»

خبرهای تازه در پردیس تئاتر شهرزاد

همه ماجرای توقف نمایش نوید محمدزاده

نخستین روزهای تابستان تئاتر با تعطیلی نمایش شب شک با چند اظهار نظر متناقض سپری شد. توقف اجرای نمایش «شب شک» به کارگردانی امیرحسین بریمانی و تهیه‌کنندگی نوید محمدزاده در تئاتر شهرزاد در نخستین روزهای تیرماه اتفاق افتاد. نمایشی که ۵ تیر ماه اولین اجرا از چهارمین دور اجراهای خود را در پردیس تئاتر «شهرزاد» روی صحنه برد ولی به سرعت جلوی بلیت فروشی آن گرفته شد. کارگردان این اثر اعلام کرد که از سوی اداره کل هنرهای نمایشی به سالن شهرزاد گفته شده که جلوی فروش بلیت این نمایش گرفته شود. گروه اجرایی حدس می‌زدند مساله به حضور نوید محمدزاده به عنوان تهیه‌کننده کار برمی‌گردد ولی روابط عمومی مرکز هنرهای نمایشی در توضیحاتی با تیترا مخض استحضار اعلام کرد که دلیل توقیف این نمایش تمدید نکردن مجوز اجرا و تبلیغات بوده است. این توضیحات با واکنش پردیس تئاتر شهرزاد مواجه شد و در جوابیه‌ای ضمن انتشار شماره مجوز تمدید اجرای این نمایش تاکید کرد که این اثر نمایشی همه مراحل لازم را برای دریافت مجوز اجرا طی کرده و اگر چنین نکرده بود، اصلا صفحه فروش بلیت آن فعال نمی‌شد و آنچه در این میان موجب تعطیلی این اجرا شده است، حضور نوید محمدزاده به عنوان تهیه‌کننده این اثر است. بعد از حضور نوید محمدزاده در جشنواره کن و حاشیه‌هایی که در آن جشنواره ایجاد شد، در محافل غیر رسمی شنیده می‌شد که این بازیگر برای مدتی ممنوع‌الفعالیت خواهد شد و بعضا حتی جزئیات آن نیز به صورت شفاهی دهان به دهان شد اما این موضوع به صورت رسمی اعلام نشده است. نمایش «شب شک» پیش‌تر در جشنواره تئاتر دانشگاهی روی صحنه رفته بود و از این جشنواره جوایزی دریافت کرد. نوید محمدزاده که در این سال‌ها به عنوان تهیه‌کننده تئاتر با تعدادی از گروه‌های جوان و دانشجوی همکاری داشته است، بعد از اجرای نمایش «شب شک» در جشنواره دانشگاهی، تهیه‌کنندگی آن را بر عهده داشت و این اثر نمایشی سه نوبت روی صحنه رفت و قرار بود چهارمین دور اجراهای خود را در سالن شهرزاد روی صحنه ببرد و پس از اولین اجرا، بلیت فروشی آن بسته شد.

تولد نمادین متولدین زایشگاه قدیمی تهران که امروز سالن تئاتر است

بوتیک تئاتر ایران میزبان تولدی نمادین برای متولدین زایشگاه قدیمی امید شد.

بوتیک تئاتر ایران ۲۸ اردیبهشت طی مراسمی، میزبان فرزندان متولد شده این زایشگاه قدیمی و برگزاری تولدی نمادین برای آنها بود. در شروع این جشن رضا سعیدی نویسنده و کارگردان نمایش «حیات ناتمام خانه ورنوسفادرانی» عنوان کرد: بوتیک تئاتر ایران امشب مهمانان عزیزی دارد؛ مهمانانی که اولین نگاهشان به دنیا، اولین گریه و اولین باری که گرمای آغوش مادر را احساس کرده‌اند، در این مکان بوده است. در ادامه این مراسم کیک تولد نمادین بریده و متن ذیل قرائت شد: «دیوارهای اینجا همه شاهد نگرانی مادران و پدران شما بوده‌اند. اشک‌ها و لبخندهایشان، بی‌تابی‌شان برای اولین در آغوش کشیدنشان، احساس بی‌ظنیر پدر و مادر شدنشان، مهمانان عزیز ما، به این دنیا خوش آمدید. چشم‌هایتان را ببندید و تصور کنید روزی را که در اینجا به دنیا آمدید. چه لحظه شگفت‌انگیزی، این ساختمان گوشش سرمست صدای اولین گریه شماست. این صدا نگذاشت تا خرابش کنند یا تبدیلیش کنند به یک ساختمان معمولی. اینجا حالا هم محل تولد است. تولد ایده‌های نو، تولد مسیرهای نو و تجربه راه‌های نرفته؛ هر چند که می‌دانیم خلق هیچ اثر هنری هر چقدر بزرگ، به باشکوهی خلقت یک انسان نیست. بوتیک تئاتر ایران برای همیشه خانه شماست؛ میزبانان عزیز، به خانه‌تان خوش آمدید. تولدتان همیشه مبارک است.»

بوتیک تئاتر ایران پذیرای نمایش‌های تجربی با ایده‌های اجرایی نو و خاص است.

شهرزاد یک شب

تئاتر شهرزاد؛ دنیایی خیال‌انگیز در مرکز تهران

یکی از ناب‌ترین و لذت‌بخش‌ترین تفریحاتی که می‌توان در تهران تجربه کرد، تئاتر دیدن است. اینکه چند ساعتی را مهمان دنیای خیال‌انگیزی باشی که به واقعیت بدل شده است رویای بسیاری از انسان‌هاست که در سالن‌های تئاتر به واقعیت بدل می‌شود. این روزها پردیس تئاتر شهرزاد، با نمایش‌های خاص و دیدنی این امکان را برای دوست‌داران تئاتر فراهم کرده است. در سالن‌های بزرگ و متفاوت تئاتر شهرزاد، می‌توانید تجربه‌ای نو از تماشای این هنر نمایشی داشته باشید.

یک فرصت درخشان دیگر که تئاتر شهرزاد برای علاقه‌مندان فعالیت در حوزه نمایش و دانشجویان رشته‌های مرتبط ایجاد کرده است، برپایی دومین جشنواره تئاتر شهرزاد است. ما در نشریه هزار و یک شب برای اطلاع از فعالیت‌های تخصصی تئاتر شهرزاد و نقد و بررسی آثار گام برداشته ایم و در نخستین شماره علاوه بر معرفی اجراهای آینده به نقد و گفتگو با اجراهای روی صحنه نیز پرداخته ایم.

ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد

قصه اول

تیرماه ۱۴۰۱

- صاحب امتیاز: پردیس تئاتر شهرزاد
- مدیر مسئول: شهرزاد جعفری
- سردبیر: مریم رودبارانی
- تحریریه: محمدحسن خدایی، آریو راقب‌کیانی، سمانه استاد، احسان زیورعالم، احمدرضا حجاززاده
- مدیر هنری: پریسا هاشمی
- طراح و صفحه آرا: محمد هاشمی
- عکس روی جلد: شهریار اکبری
- عکاس: مانی لطفی‌زاده، آرش عاشوری‌نیا، رومینا پرتو، فرانک جامه بزرگی

هرگونه کپی برداری از طرح‌ها و طراحی‌ها بدون رضایت طراح، شامل پیگرد قانونی خواهد شد.

www.shahrazadtheater.ir @shahrazad.theater

در این هزار و یک شب
نقل می‌کنیم هزار قصه را...

هزار اندیشه را...

جادو می‌کنند،

نقش می‌زنند،

افسانه می‌آفرینند

بر صحنه و ما روایت می‌کنیم

تمام آن چه را که خلق می‌کنند...

قصه به قصه... شب به شب...

همراه می‌کنیم

شما را تا تماشا کنید،

گوش فرا دهید

به آثاری که هنرمندان

به آن هستی می‌دهند،

می‌پروراند

و پیش چشم ما می‌گذرانند...

با شما می‌خوانیم هرشب

تمام آن قصه‌هایی را

که بر روی صحنه آفریده‌اند...

در قصه اول

از جشنواره ای به وسعت ایران،

آناکاربنیابی

که اثر تولستوی نیست،

موسیقی و رقص شیداگونه

عشق روزهای کرونا،

خانواده ای که تار و پودشان

به تئاتر تنیده شده،

سوال بی جواب

چه کسی جوجه تیغی را کشت؟

گوشی که

باید حرف‌های سالم

در آن زمزمه کرد

و اثر سفر کرده

از اهـواز

تا تـهران

حرف‌ها داریم...

• هزار و یک شب شهرزاد

تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

• ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد

• ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد

• هزار و یک شب شهرزاد

تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

دیالوگ به جای مونولوگ

بهرام افشاری در "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" ترجیح داد به جای روایت مونولوگ وار "جوجه تیغی"، زبان دیالوگ را به شکل هوشمندانه ای در دستور کار خود قرار دهد. به همین نحو و با استفاده از خاصیت ظاهری دیالوگ، تمامی مباحثات و مجادلات یک هنرمند ممنوع الکار را در برابر گوش های عربان نهادهایی قرار داد که هیچگاه قرار نیست شنیده شوند. تنها موقعیتی که نمایش دچار تغییر فاز موقعیتی در روایت میگردد، همان جایی است که بازیگر (با بازی بهرام افشاری) واگویه های خود را که همان دلایل هجرت از سرزمین مادری و ممنوع الکاری اش است را به صورت مستقیم با تماشاگران سالن شهرزاد مطرح می نماید و تعامل تماشاگر با نمایش و وی به عنوان شاهدان این جلسه باجویی به صورت مستقیم تر و رو در رو در آید. اگر در نمایش "جوجه تیغی" تماشاگر در مواجهه با طراحی صحنه نمایش با فرش قرمزی بسان جشنواره های فیلم مواجه میگردد، در نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" با میز طولی روبرو می گردد که یک سر آن خواهان است و سر دیگر آن خواننده. میزی که قرار است صدای دادخواهی هنرمندان فراموش شده با کارنامه هنری بایگانی شده شان را به گوش هیچ مسئول و نهادی نرساند و پرونده آنها سالیان سال در تلباری از زونکن های دیگر خاک بخورد و دست نخورده باقی بماند.

"چه کسی جوجه تیغی را کشت؟"، دوران فراموش شدن و حسیض بازیگر

بهرام افشاری، نمایش "جوجه تیغی" را که نمایشنامه اش هم نگارش خودش بوده است را در سه بازه زمانی مختلف تا پیش از شیوع کرونا روی صحنه برده بود. حال بعد از گذشت نزدیک به چهار سال این اثر با تغییر دیدگاه مولف در قسمتی دیگر به روی صحنه سالن شهرزاد رفته است. "بهرام افشاری" در مقام نویسنده، بازیگر و کارگردان اگر در نمایش "جوجه تیغی" رویاپردازی ها و آمال و آرزوها و به اوج رسیدن یک بازیگر را دستمایه کار خود قرار داده بود، در نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" دوران فراموش شدن و حسیض همان بازیگر را در پیشگاه مخاطبان و حافظه تاریخی شان نشانه رفته است. همچنین اگر در نمایش "جوجه تیغی"، مصائب بازیگری و بازیگر شدن به عنوان مساله مولف پررنگ شده بود، در قسمت دوم این نمایش مشکلات بازیگری ورای دیده شدن ها در انظار عمومی و بعد از دوران شکوفایی اش مورد کنکاش قرار گرفته است.

منتقد

آریوراقب کیانی

نقد

چه کسی بازیگر را ممنوع الکار کرد؟

نقد نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟"

کمتر پیش آمده است که نمایشی همچون فیلم، به صورت دنباله دار تولید و اجرا گردد. اساسا در دنیای سینما هم، آن فیلم هایی به صورت دنباله دار ساخته می شوند که در سری نخست با اقبال و استقبال مخاطب مواجه شده باشند و همچنین قصه فیلم پتانسیل ادامه دار شدن و بسط یافتن به جهانی دیگر را داشته باشند. البته که به انتظار گذاشتن مخاطب و وفاداری او نیز با توجه به لذت بردن از تماشای سری های قبلی حائز اهمیت است. در تئاتر شاید امکان برقراری دنباله نمایش با سری قبل به دلیل عدم دسترسی به سابقه آن نمایش چندان برای تماشاگر ساده نباشد، زیرا که تئاتر فرمی است که فقط روی صحنه می رود و کمتر پیش می آید نسخه ای از آن به صورت فیلم-تئاتر در آمده است. از این رو ساختن ادامه نمایشی باید به همراه ارائه ای کدها و واکاوی هایی از سری نخست باشد که هم اثر خلق شده تازگی و بدیع بودن اش در ارتباط با اثر قبلی را حفظ نماید و هم اینکه به شکلی اثری مستقل و مجزا هویت خویش را محفوظ دارد.

شبحی از بازیگر در زیر نور موضعی

بر رفتارهای هیجانی افراد تاثیر بگذارد و آن را میدل به عقده قدرت طلبی شخص پرسشگر با سئوال های باسمة ای اش نماید. سئوال و جواب هایی که نه برای روشننگری و شفاف سازی که برای تحقیر این بازیگر بخت و به ایران برگشته مطرح میشود. تماشاگر با مشاهده در این نمایش می فهمد که چقدر فاصله جوجه تیغی با او به واسطه قضاوت هایش زیاد شده است و در این جلسه استنطاق تنها شبحی از بازیگر در زیر نور موضعی برایش به جای مانده است. شاید بهتر باشد بعد از دیدن این اثر، هر شخص از خود این پرسش را نماید که با گوشه های موبایل و شایعه پراکنی ها از زندگی شخصی بازیگران و هنرمندان تا چه میزان باعث و بانی ممنوع الکاری آنها شده اند و کاری کرده اند که بازیگران بسیاری جلای وطن کنند؟ از الف. میم تا ... جوجه تیغی های دیگر!

بهرام افشاری، در نمایش موخرش از دوربین های مدار بسته و مردمان گوشه به دست که مدام در حال رصد زندگی هنرمندان و تفسیر به رای شخصی هستند دلخور و دلزده است و اثر گذاری مستقیم این ترور کردن های مجازی شخصیت های هنری را در زندگی آنها عنوان میدارد. به همین ترتیب اگر نمایش "جوجه تیغی" رویکردی گذشته نگر و سرگذشت محور برای بازیگری بی نام و نشان بوده است، نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" برخوردی آینده نگر و سرنوشت محور با همان بازیگر که چهره شده است را دارد. به همین دلیل است که نمایش فعلی با استفاده از تکنیک ویدیو پروجکشن مدام به نمایش قبل (جوجه تیغی) رجعت میکند و برش هایی از آن را برای اتصال بیوگرافی و مقدرات حال حاضر بازیگر وام می گیرد. نمایش نشان می دهد که نقش عقده های روانی (Complex) تا چه میزان می تواند

نمایشی از

زندگی واقعی یک زوج!

گفت‌وگو با ((احسان گودرزی))، کارگردان نمایش «درهم‌تنیدگی»

«احسان گودرزی»، بازیگر، نویسنده و ترانه‌سرای است که به صورت جدی تئاتر نیز کار می‌کند. از جمله نمایش‌های به صحنه رفته توسط او می‌توان به مونولوگ (مثل شلوار جین آبی) اشاره کرد. این هنرمند این روزها نمایش «درهم‌تنیدگی» را در پردیس تئاتر شه‌ر‌زاد به روی صحنه دارد. بدین بهانه به گفت‌وگو با او نشستیم و او درباره تلاش برای مقابله با ترس‌ها و درمان تروماهای زندگی‌اش در تئاتر چنین می‌گوید:

■ کمی بیشتر نمایش «درهم‌تنیدگی» را برای مخاطبان معرفی کنید.

نمایش «درهم‌تنیدگی» ایده‌ای بود که از زندگی و زیست من و خاطره (همسر) به وجود آمد، از واکاوی گذشته و حال‌مان. من و خاطره چندین سال است که با هم ازدواج کرده‌ایم و همیشه با هم حرف می‌زنیم. هر اثری را که با هم کار کرده‌ایم حاصل گفتگوهای طولانی‌مان بوده است. سعی کردیم مسائل یکدیگر را پیدا کنیم، به آن وارد شویم و اثری تولید کنیم که حال‌مان را بهتر می‌کند؛ اثری که کمی درمان باشد برای گرفتاری‌های روحی و روانی‌مان. سعی کردیم کمی از رنج خودمان و دیگری را کم کنیم. داستان «درهم‌تنیدگی» از رجوع خاطره به نامه‌هایی از هجده سال پیش شروع شد. نامه‌ها از طرف کسی بود که در آن سال‌ها عاشق خاطره بود و مُرده بود. من قصه خاطره را می‌دانستم و وقتی متوجه نامه‌ها شدم، احساس کردم این می‌تواند دلیل خوبی برای تولید یک نمایش باشد.

■ چرا نمایش شما این قدر با مرگ عجین شده است؟

مرگ و زندگی دو قطب مخالف یکدیگر و در هم تنیده‌اند. این دو بدون هم معنایی ندارند. من همیشه رفتار این مسئله بودم، ولی از آن فرار می‌کردم. الان مدتی است که آگاهانه به مرگ فکر می‌کنم. ترس از دست دادن عزیزان بسیار در من نهادینه شده است. در کنار اینها، نامه‌ها نیز از سوی فردی بود که خود هجده سال پیش مُرده بود و به شکلی تصادفی او و پدر بزرگ من در یک روز و در یک قبرستان خاک شدند.

■ نظر بسیاری از مخاطبان درباره «درهم‌تنیدگی» این است که خودشان را در صحنه دیده‌اند و دغدغه‌ها، کابوس‌ها و ناکامی‌های بازیگران را حس کرده‌اند. آیا در برخورد با مخاطبان حس کرده‌اید که این اجرا می‌تواند به آنها کمک کند؟

برای من یک اثر هنری با پرداختن به خودم، درونیات، روح و روان، زخم‌ها، ترس‌ها و گره‌های ذهنی‌ام معنا می‌یابد. وقتی خودم را مانند موش آزمایشگاهی وسط می‌گذارم، جراحی و واکاوی‌اش می‌کنم، زخم‌هایم را باز می‌کنم و می‌بندم مطمئن این موضوع اشتراکات زیادی با زخم‌های دیگر انسان‌ها دارد و می‌تواند با آن‌ها ارتباط برقرار کند.

■ به نظر شما تئاتر می‌تواند درمان باشد؟

حتماً. نه تنها تئاتر، که هنر می‌تواند درمان باشد. برای خود هنرمند حتماً این اتفاق می‌افتد اما به عنوان مخاطب نیز مواجه می‌تواند متفاوت باشد. هنر برای من این خاصیت را دارد. البته گونه‌های متفاوت هنری تولید می‌شود، ولی من این‌گونه را می‌پسندم و این تنها دلیلی است که کار هنری انجام می‌دهم.

■ چرا پردیس تئاتر شه‌ر‌زاد را برای اجرای نمایش «درهم‌تنیدگی» انتخاب کردید؟

کرونا همه‌چیز را ناپود کرد؛ هم هنرمندان را و هم سالن‌های نمایش را. بعد از یک رکود و بیکاری، حال اجراهای زیادی روی صحنه آمده‌اند و در برخی سالن‌ها ترافیک نمایش‌ها راه افتاده است. من احساس کردم سالن شه‌ر‌زاد نسبت به سالن‌هایی که در آن تجربه اجرا داشته‌ام، برای این اجرا مناسب‌تر است و به همین دلیل با آنها وارد گفت‌وگو شدم. فکر می‌کنم سالن شه‌ر‌زاد یکی از سالن‌های خوب تئاتر است که استانداردهایش بالاست.

■ به نظر شما چقدر سالن‌های خصوصی می‌توانند به رشد جریان تئاتر کمک کنند؟

تا زمانی که سیستم و دولت نخواهد هیچ اتفاقی نخواهد افتاد و نه سالن خصوصی، نه تهیه‌کننده و نه سرمایه‌گذار تاثیرگذار نخواهد بود. شاید فردی خواهد اتفاقی را ایجاد کند، ولی نمی‌تواند باعث یک جریان شود. سازوکار تئاتر بسیار تغییر کرده است.

■ کار بعدی شما در تئاتر چه خواهد بود؟

به محض اینکه اجرای نمایش «درهم‌تنیدگی» به سر و سامان برسد، نمایشنامه بعدی را شروع خواهم کرد. در آن نمایش نیز خودم را واکاوی و نقد می‌کنم.

یادداشت

محمد حسن خدایی

منتقد

● ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شه‌ر‌زاد

درباره نمایش «درهم‌تنیدگی»

به نویسندگی و کارگردانی احسان گودرزی

در حصار گذشته‌ها...

احسان گودرزی در اجرای اخیر خود در پردیس تئاتر شه‌ر‌زاد تلاش دارد به میانجی مفهوم «درهم‌تنیدگی» که یک مسئله مهم در فیزیک کوانتومی است، رابطه خویش با همسرش خاطره حکیمی را از نو روایت کند. رابطه‌ای که گویا همچنان گرفتار گذشته‌ای پر فراز و نشیب است. در ابتدای نمایش هر دو بازیگر را مشاهده می‌کنیم که پشت یک پرده سفید رنگ ایستاده و بر این نکته اعتراف می‌کنند که در این اجرا قرار است در نقش واقعی خویش بازی کنند. احسان گودرزی و خاطره حکیمی در مقام اجراگران نمایش «درهم‌تنیدگی» رو به تماشاگران می‌ایستند و اطلاعاتی در مورد زندگی مشترک خویش ارائه می‌کنند. به هر حال بازی کردن در نقش خود می‌تواند سهل و ممتنع باشد و این اجرا هم از این قائده مستثنی نخواهد بود. صحنه از اشیاء خالی است و حد فاصل بازیگران و تماشاگران را سازه‌ای مستطیل‌شکل پر کرده که گاه یادآور قبر است و گاه به عنوان فاصله طبقات یک ساختمان به نسبت بلند. این سیالیت و سرگشتگی نشانه‌ها در طول روایت هفتاد دقیقه‌ای نمایش به تناوب به اجرا درمی‌آید. در طول روایت متوجه می‌شویم که احسان گودرزی و خاطره حکیمی هر کدام عزیزی را از دست داده‌اند: برای احسان گودرزی این فرد پدر بزرگ است و برای خاطره حکیمی فردی به نام بهروز. پس اجرایی چون «درهم‌تنیدگی» را می‌توان مواجهه‌ای تروماتیک و شجاعانه با درگذشتگان دانست. هر دو اجراگر رازهای مگویی دارند و در انتها بیا روایت کردن آن رازها، گویی بدل به یک بدن واحد می‌شوند. نمایش «درهم‌تنیدگی» بار دیگر نسبت علم و هنر را گوشزد می‌کند. فیزیک کوانتوم به کار گرفته می‌شود تا شاید همچون جلسات روانکاوی به تقلیل مرارت میدان دهد. به لحاظ اجرایی گاه تصویر پدر بزرگ و گاه تصویر بهروز به نمایش درمی‌آید تا روایت ذهنی با تصویر عینی درهم‌آمیخته شود. اگر این فرض فیزیک کوانتومی را پذیرا باشیم که برای فهم پدیده‌های مشترک به زیستن در جهان‌های بسیار احتیاج داریم، می‌توان نمایش درهم‌تنیدگی را تلاشی دانست برای خلق یکی دو تا از این جهان‌های ممکن. اما نکته اینجاست که اجرا در دام چیزی می‌افتد که قرار است با آن به رهایی برسد؛ یعنی میدان دادن به فرضیات علمی در رابطه با زیست انسانی. چراکه انسان بیش از فیزیک با روانکاوی و علوم انسانی قابل فهم است. احسان گودرزی از همان نمایش «جین آبی» نشان داده که به کلمات بسیار علاقه‌مند است. اما از یاد نبریم که تئاتر این روزهای جهان با فضاها، بدن‌ها و نیروهای پیدا و پنهان اجتماعی برساخته می‌شود. درهم‌تنیدگی کلام و بدن است که تئاتر را به امری اجرایی و فراتر از ادبیات بدل می‌کند.

● هزار و یک شب شه‌ر‌زاد

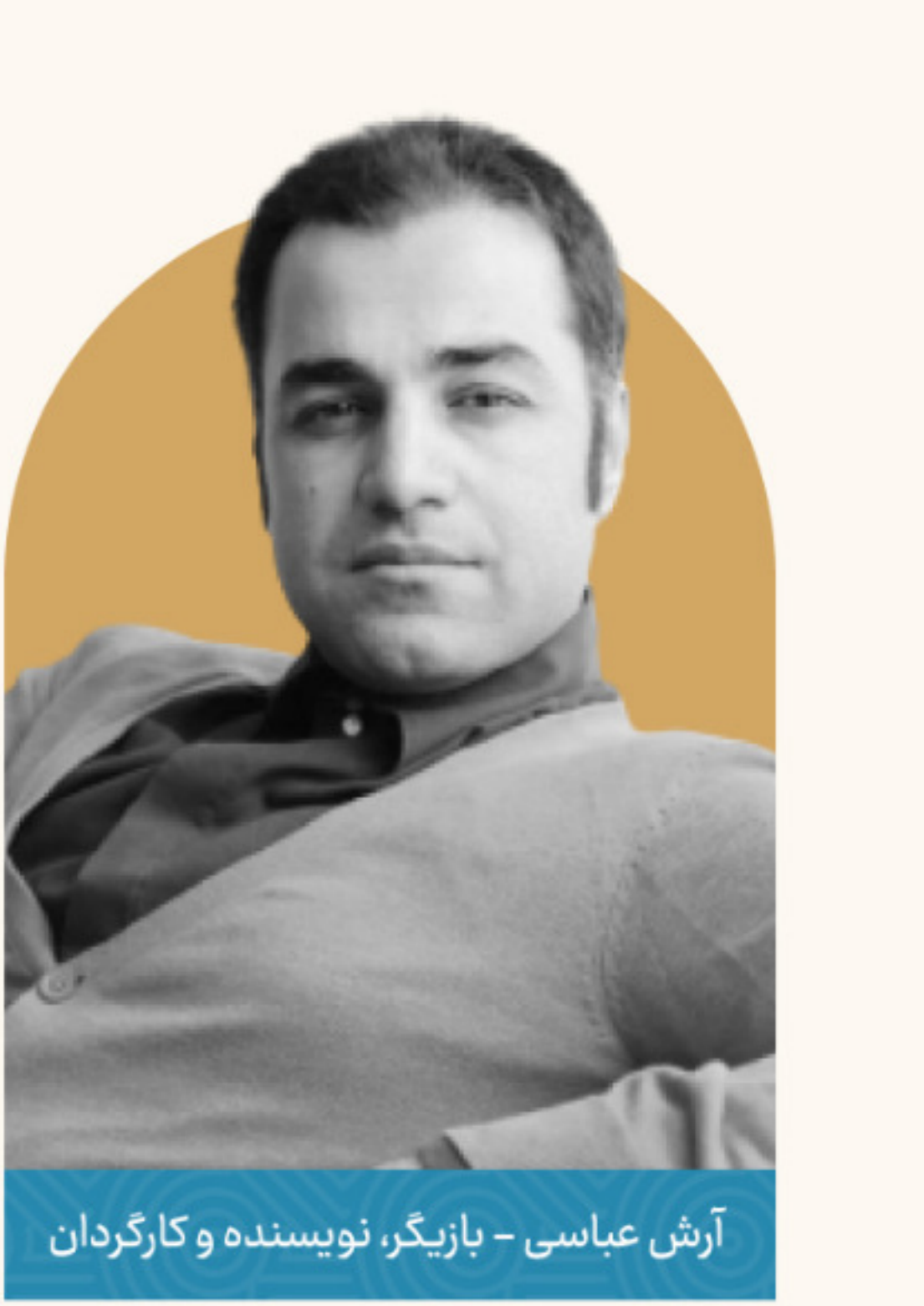
تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

● هزار و یک شب شه‌ر‌زاد

تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

● ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شه‌ر‌زاد

آرش عباسی - بازیگر، نویسنده و کارگردان

نمایش «آناکارنینا» نمایشی مدرن و گفت وگو و شخصیت محور است که به تقابل و چالش های میان یک شومن معروف با یک بازیگر مشهور سینما می پردازد.

«**آرش عباسی**» بیش از یک دهه است که حضور جدی در تئاتر دارد و به‌عنوان نویسنده، بازیگر و کارگردان نمایش‌های موفقی خلق کرده است و نگاه و نگرش مولف گونه‌ای درآثارش قابل رویت و دیده شدن است.

- نمایش‌نامه‌ی «آناکارنینا» به قلم شما، پس از دو نوبت اجرا در سال۹۶ و تماشاخانه‌های ایرانشهر و شهرزاد، برای سومین بار روی صحنه‌ی می‌رود. چرا سرخ متن تازه‌ای نرفتید؟**

ابتدا باید بگویم من طی چند سال گذشته شاید دیگر نمایش‌نامه‌نویس نبودم، چون خیلی کار نکردم اما اگر قرار بود کار جدیدی به صحنه ببرم، متن‌هایی دارم که هنوز اجرا نشدنند و آن‌ها را نگه داشتم تا موقعیت مناسبی پیش بیاید، حتا متن‌هایی که خیلی دغدغه‌شان را دارم و می‌توانستم کار بکنم، ولی من معتقدم نمایش‌نامه‌نویس یک سرمایه‌هایی دارد و آن، نمایش‌نامه‌های اوست. انگار نمایش‌نامه‌نوشتن حرفه‌ی واقعی این آدم‌ها نیست. البته طبیعی است، چون ما در کشوری زندگی می‌کنیم که هیچ‌وقت روی خوشی به ادبیات دراماتیک نشان نداده. به هرحال فکر می‌کنم یک نمایش‌نامه‌نویس در طول زندگی خیلی هم نمی‌تواند نمایش‌نامه‌های درست بنویسد. اگر در طول زندگی، سی نمایش‌نامه هم بنویسد، شاید به تعداد انگشتان یک دست نمایش‌نامه‌ی درجه‌یک داشته باشد که به آن‌ها افتخار بکند. بنابراین زیادنوشتنِ نمایش‌نامه اتفاق خیلی خوبی نیست. من هم تا این‌جای زندگی‌ام، دو سه نمایش‌نامه دارم که ترجیح می‌دهم از هر فرصتی استفاده و روی آن‌ها کار بکنم.

- این اتفاق درمورد نمایش‌نامه‌ی «آناکارنینا» افتاده؟**

بله، در هفت سال گذشته، همواره روی این نمایش کار کردم، یعنی حداقل سالی یک بار آن را بازنویسی و صدها بار در ذهنم کارگردانی کردم. هزار بار ایده‌های مختلفی برای آن به ذهنم رسیده و درگیرش بودم. دنبال فرصتی می‌گشتم تا ایده‌هایم را عملی کنم و همان‌طور که دیدید، اجرای فعلی تفاوت‌هایی دارد و نمایش‌نامه پخته‌تری شده. اگر عمری باشد، شاید ده سال دیگر هم با تغییرات دیگری اجرایش بکنم، ولی ما وقتی درباره‌ی تئاتر حرف می‌زنیم، باید مشخص کنیم در مورد کدام تئاتر حرف می‌زنیم؛ تئاتر ایران یا تئاتر کل دنیا؟! در کشور ما بیش از جاهای دیگر به آن ظلم می‌شود. عمر تئاتر بین سی تا چهل شب است و بعد پرونده‌اش کامل بسته می‌شود. شما چند تئاتر می‌شناسید که پنج سال مداوم اجرا رفته و زنده باشد؟! اگر کاری درست نوشته شده باشد، می‌تواند در طول زمان اجرا شود و هیچ ایرادی ندارد.

- به نظرتان اجرا درسالن‌های خصوصی چه قدر می‌تواند به رشد جریان تئاتر کمک کند؟**

ظهور سالن‌های خصوصی، طبیعتاً اتفاق خوب و مبارکی است، به شرطی‌که استانداردهای

- هزار و یک شب شهرزاد**

تیسرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

تئاتر را حفظ بکنند. می‌دانم که همه سالن‌های خصوصی با مشکلاتی روبه‌رو هستند.کاش قوانین، قوانینی بود که از این سالن‌ها درست حمایت می‌کرد. هرچند که وقتی تعداد این‌ها زیاد می‌شود، به حدی می‌رسد که حتی کمک‌کردن به آن‌ها هم سخت خواهد شد. آن‌وقت دیگر اتفاق‌های خوبی نمی‌افتد. کاش ضوابط درستی داشتند. برخی سالن‌ها، حداقل امکانات یک تئاتر را ندارند و این خیلی فاجعه است.

- چرا شخصیت زن نمایش،که در اجراهای پیشین، افسرده و غمگین بود، این‌بار به زنی شاد و قدرتمند تبدیل شده؟!**

به نظرم از نقاط ضعف نمایش‌نامه در اجرای قبلی، شخصیت‌پردازی هردو شخصیت بود. یک چیزهایی در آن دو درست نبود و همیشه آزارم می‌داد. اگر با دقت بیش‌تری به نمایش نگاه بشود، تغییراتی هم در شخصیت مرد وجود دارد که به اجرا خیلی کمک کرده اما در مورد زن، فکر کردم شاید قرار نیست او این‌قدر سرخورده و دل‌مُرده باشد. بخش انتقام خیلی مهم است و می‌خواهد به آن برسد. از ابتدا هم اصلاً پایین افتاده و بی‌انرژی نیست. اتفاقاً خیلی شاد و شنگول است، چون ناخواسته و در شکل عجیبی یک فرصت بزرگ برایش به وجود آمده تا انتقام بگیرد، یعنی همان چیزی که سال‌ها دنبالش بوده.کاری نداریم که انتقامش درست است یا غلط، ولی او سال‌ها فکر کرده به این‌که آن مرد و دوستش به او خیانت و زندگی‌اش را دچارتحول کرده‌اند.

- کاربرد سینما و ادبیات در صحنه‌ی تئاتر، هر مخاطب علاقه‌مند به این دو هنر را جذب نمایش شما می‌کند اما جالب است تماشاگر عام هم که شاید رمان «آناکارنینا» را نخوانده یا فیلمش را ندیده، نمایش را دوست دارد و با لذت آن را دنبال می‌کند.**

من نمایش «آناکارنینا» را چندان اقتباس نمی‌دانم. در طول اجرای نمایش، به اسم آناکارنینا بارها اشاره می‌شود، اسم نمایش هم همین است اما وقتی اجرا تمام می‌شود، تماشاگر شباهت زیادی با داستان در آن نمی‌بیند. در هرصورت من کمترین آورده را در نمایش از رمان تولستوی دارم.من سال‌ها به «آناکارنینا» فکر می‌کردم. هیچ‌وقت هم فکر نمی‌کردم روزی آن را کار بکنم، یعنی دقیقاً همان چیزی که تولستوی نوشته، یعنی در قرن 19 اتفاقاتی می‌افتد، خیانتی شکل می‌گیرد و یک زندگی از هم پاشیده به هر حال من به آناکارنینا خیلی فکر می‌کردم اما این‌که چه آناکارنینایی را کار بکنم، برایم مهم بود، یعنی چگونه برسم به آناکارنینایی که مربوط به امروز ما باشد، نه برای قرن نوزدهم؟! حرفی بزنند که در مکالمات روزمره‌ی امروز ماست، نه مکالمات قرن نوزدهم. من فکر می‌کردم آن داستان باید کاملاً امروزی بشود. برای این منظور، چه چیزی بهتر از تاکشوهایی که سراسر زندگی مردم را فرا گرفته‌اند؟! آناکارنینایی که ما کار می‌کنیم، خیلی هم آناکارنینای آن زمان نیست. اساساً اقتباسی صورت نمی‌گیرد. ما فقط نگاهی به آن می‌کنیم. انگار سرنوشت دو آدم عین هم اتفاق می‌افتد. بیش از این نیازی به آناکارنینای تولستوی نبود.

- بازی‌های خوب بازیگران، از نقاط قوت نمایشند اما شاید تعویض بازیگران و انتخاب هنرپیشه‌های تازه می‌توانست تصویر و تنوع بیش‌تری به کار بدهد و بر فروش نمایش هم تاثیرگذار باشد. نمی‌خواستید همین نمایش را با بازیگران جدید امتحان بکنید؟!**

هر نمایشی یک هویتی دارد و هویت نمایش «آناکارنینا»، با این بازیگران است. من تا الان مقابل وسوسه‌هایم ایستادهام برای استفاده از بازیگری که مثلاً کمی چهره‌تر است یا در سینما و تلویزیون بیش‌تر دیده شده و می‌تواند مخاطب بیش‌تری را به سالن بکشاند.گرچه این حق کارگردان است که تصمیم بگیرد در یک دوره‌ی با فرد دیگری کار بکند و در دوره‌ی بعدی با شخص دیگری، ولی علی‌الحساب این هویت را برای نمایشم قائل بودم.

- تجربه‌ی اجرا در پردیس تئاتر شهرزاد را چه‌طور ارزیابی می‌کنید و چه شد که دوباره این سالن را برای اجرا انتخاب کردید؟**

در مورد پردیس تئاتر شهرزاد باید بگویم این مجموعه را خیلی دوست دارم. سالن‌های یک و دو شهرزاد را به خاطر صحنه‌اش واقعاً دوست دارم، چون صحنه خیلی برایم مهم بود، بخصوص در این کار صحنه نقش خیلی مهمی دارد. حس می‌کنم اجرای قبلی ما در سالن شماره‌ی سه، اجرای اشتباهی بود، چون این صحنه اصلاً صحنه‌ی کار ما نبود، اما این سالن خیلی بهتر و کمک‌کننده است.

- ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد**

نقد

نگاهی به نمایش آناکارنینا

تولستوی مدرن رسانه‌زده

احسان زیورعالم

منتقد

- ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد**

پردیس تئاتر شهرزاد
SHAHZRAD Theatre Complex

اجراهای مداوم «نویسنده مرده است»، آرش عباسی جهان مورد علاقه‌اش را به نمایش دیگری انتقال می‌دهد، در قالب زنی جادویی در ادبیات که شاید این نویسنده/کارگردان ایرانی را نیز اغوا کرده باشد. «آناکارنینا» اقتباسی است بسیار آزاد از رمان مشهور مشایخ ادبیات روسیه، لئو تولستوی. آرش عباسی تنها یک بخش از این رمان را برگزیده است تا آن را تعمیم به جهان اثر خود دهد؛ همان جایی که آناکارنینا با ورنوسکی روبه‌رو می‌شود و عشقش آغاز می‌شود. این بخش از داستان در فیلمی تکرار شده است که بازیگر زن نمایش (معصومه رحمانی) در نقش آناکارنینا با مرد زندگیش در یک بازه چند ساله (بهنام شرفی) روبه‌رو می‌شود؛ اما اکنون چند سال از آن واقعه گذشته. زوج نمایش از هم جدا شده، زن بازیگری شناخته شده است که اخیراً جایزه «بفتا» را برده است و مرد مجری مشهور برنامه Woody Show است که قرار است در پانصدمین برنامه‌اش عموم مردم را شگفت‌زده کند. او با معشوق سابقش هم‌کلام می‌شود و در نهایت نابود می‌شود. چیزی برخلاف داستان تولستوی. در مقابل، «آناکارنینا» یک دوئل واقعی است. موقعیت زن و مرد، موقعیتی مملو از خصومت است، خصومت در طول نمایش شکل نمی‌گیرد. دوئتی که قرار است روی صحنه نواخته شود، پارتیتوری از پیش نوشته دارد که به شکل صریح توسط تهیه‌کننده نگاشته شده است. همه چیز در سه پرده قرار است رخ دهد؛ همان‌طور‌که برنامه Woody Show سه مرحله دارد؛ مقدمه، جدال، فروپاشی. پرده آخر، پرده فروپاشی است و برای این فروپاشی این دوئل‌بازان پشت دو میکروفون می‌ایستند. دوئل شکل گرفته است. شلیک واژگان آغاز می‌شود. به سوی یکدیگر هدف می‌گیرند. آرش عباسی از یک اقتباس آزاد فراتر می‌رود. او ایده تولستوی را دگرگون می‌کند. دیگر با آن وجه اخلاقی تولستوی روبه‌رو نیستیم. در اینجا پدیده‌های مدرنی دستمایه نمایش است. مهمترینش رسانه است، چه در قالب برنامه تلویزیونی و چه در شمایل سینماییش و همه اینها در رسانه‌ای دیگر به اسم تئاتر نشان داده می‌شود که همگی در بستر داستان تجلی پیدا می‌کنند. این «آناکارنینا» محصول امروز است . آرش عباسی در مسیری است برای رسیدن به نقش یک دیالوگ‌نویس قهار. با این حال نباید این نکته را نادیده گرفت که متن و نویسندگی برای او از کارگردانی و اجرا والاتر است. قدرت واژگان بیش از قدرت میزانشن‌هاست. شاید واژگان میزانشن‌ها را می‌سازند. برای عباسی گفتارها بیش از رفتارها اهمیت پیدا می‌کند. از همین روست در صفحه تیوال هواداران نمایش دیالوگ‌ها را تکرار کرده‌اند. عباسی موتیف‌ها را به خوبی برگزیده است. از قطار که عامل آشنایی و زوال است تا کتابه کفش برآمده از سیندرلا که کهن‌الگوی عشق ناب بوده و اکنون مفهوم اروتیکی عشق، مفهوم زودگذر بودن علاقه و در نهایت مصرفی بودن این واژه دوست‌داشتی است. رسانه که مفصل از آن صحبت شد و در نهایت قدرت آن، نقش تهیه‌کننده و کسانی که دیده نمی‌شوند؛ اما سرنوشت جماعتی را روی انگشتانشان می‌چرخانند.

- هزار و یک شب شهرزاد**

تیسرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

"عشق روزهای کرونا"

رقصی عاشقانه و شیداگونه بر صحنه است!

نقد نمایش های اپیزودیک زندگی های گوناگونی را در موقعیتی خاص برش می دهند. بنابراین قصه های هر اپیزود که مستقل و مجزا از یکدیگر به نظر می رسند، به زمان و مکان مشخصی تعلق ندارند. هر چند که وحدت زمان و مکان تا حدودی در این گونه از نمایش ها شکسته می شود، ولیکن وحدت موضوع باعث می گردد دنیای ارائه شده در پیشگاه مخاطب تئاتر به یک سمت مشخصی سیر و سفر کند. انعطاف پذیری در روایت پردازی از خاصیت های این گونه نمایشی است که با تعدد حضور شخصیت ها و با تنوع داستان های متمایز همراه می گردد. البته که به سرانجام رساندن هر قصه اپیزود می بایست به صورت الزامی دنباله دار و نخ تسبیح وار عمل کند و چنانچه منطقی و ساختار دراماتیک هر اپیزود رعایت نگردد، نه روایت ها در ذهن مخاطبان رسوب می کنند و نه کاراکترهای داستانی پتانسیل ماندگاری دریاد تماشاگران را دارند.

● هزار و یک شب شہرزاد
تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

آریوراقب کیانی
منتقد

قصه معاصر در نمایش "اولد سانگز"

نمایش "اولد سانگز، عشق روزهای کرونا" جدیدترین اثر محمد رحمانیان، این روزها در حالی روی صحنه پردیس تئاتر شہرزاد است که پیشتر نمایش هایی با همین فرمول و قاعده از این کارگردان مطرح تئاتر روی صحنه رفته است. نمایش هایی چون ترانه های قدیمی و ترانه های محلی با ساختار اپیزودیکی که داشتند، مفهوم واحدی را دنبال میکردند و آن چیزی نبود جزء زایش و پدید آوری احساس نوستالژی در مخاطب. احساسی که به واسطه تماشای هر اپیزود باعث می گردد مخاطب همزمان با رجعت به خاطرات شخصی گذشته اش از رودررویی با واقعه روی صحنه دچار احساس شادی و غم توأمان گردد. بنابراین حلقه ارتباطی هر اپیزود تحریک احساس مخاطب با کلید واژه خاطره بازی با مولفه های نوستالژیک بوده است. اما در نمایش "اولد سانگز، عشق روزهای کرونا"، کارگردان دیگر رویکرد گذشته نگر و به تبع آن قصد برانگیختن احساسات تماشاگر با استفاده از یادآوری های گذشته را ندارد و همانطور که از نام نمایش بر می آید، تک صحنه های هر نمایش قائم به روزهای کرونایی هست که قصه معاصر و هر روزه مخاطبان تئاتر می تواند باشد. از این رو شناسه های مشخص دراماتیک درهر اپیزود به دو مفهوم بر میگردد که اولی عاشقانه و درونی شده برای افراد موجود در هر داستان می باشد و دومین عامل که بیرونی شده است، به کرونا و عواقب آن و تاثیرات اش بر زندگی کاراکترها مربوط میگردد.

● ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شہرزاد

تلاقی عاشقانه های هر شخص با عامل بازدارنده ای به نام کرونا

نمایش در هر بخش از مجموعه روایت هایش در حال تلاقی و مصادف دادن عاشقانه های هر شخص با عامل بازدارنده ای به نام کرونا می باشد و سعی دارد انگیزه ها و عاملیت های عاشقانه را بر ترمز بودن کرونا فائق نماید. البته که تحول شخصیت در هر اپیزود به مسیرهای یگانه ای نمی رسد و این دگرگون سازی و دگرگون شوندگی شخصیت ها با آنکه از منظر تجربه های عاشقانه موازی به نظر می رسند ولیکن بیشتر اوقات یکدیگر را قطع می کنند. در اپیزود نخست که قصه آن حول دلدادگی یک پیک موتور (با بازی شکیب شجره) به یک بازیگر نوظهور میگردد، زن خیاطی هم حضور دارد که دل سپارانه به سیگاری پک نمی زند. یا در اپیزود دوم این نمایش، قصه در منزل مرحوم داوود رشیدی با حضور سرکار احترام برومند میگردد که شاگرد سوپر مارکتی دل بسته خدمتکار آن سرا شده است. یا در اپیزود دیگر دختران کار چهار راه کریم خان-حافظ نمایش داده می شوند که سودای عاشقی بازیگران مطرح سینمایی را در سر می پروانند. در هر سه اپیزود قالب و فرم به سمتی می رود که نمایش را از یک فرانسه و فضای اوج شونده کمدی به طرف تراژیک شدن ترجمه انگیز سوق میدهد. البته که فقدان شخصیت غائب که قصه پیرامون آنها میگردد، نقطه عطف دراماتیزه شدن این اپیزودها می باشد.

رقصی عاشقانه و شیداگونه!

نمایش اُلسانگز، تلاش دارد که بعد از پایان هر اپیزود، آهنگی قدیمی را به فراخور آن داستان به صورت ترجمان و تفسیر به مقوله ی موقعیت آن قصه، ایرانیزه نماید. حتی در اپیزودی به صورت مستقیم به ترانه های این نمایش و تفسیر آن به شکل بی پرده اشاره می شود و در همان اپیزود هم تماشاگران شاهد عاشقانه شکست خورده ای بین زن و شوهری با چاشنی ترانه Un-Break My Heart می باشد. نمایش اُلسانگز، نمایش از دست دادن ها و به دست آوردن هایی است که نمی خواهد صرفاً لباس رمانتیک وار بر تن کند. این موسیقی نمایش هم در ترانه پردازی هایش، هم در متن نمایشی اش و هم در شخصیت پردازی هایش طیفی از قرینه سازی و قافیه سازی ها را در نظر داشته است که به همه چیز خاصیتی ریتمیک داده است. حتی این موضوع به حرکات بازیگران در قالب اجراها، ژست واره هایی خاص بخشیده است که اوج آن در اپیزود بدلی ها نمود پیدا میکند که دو شخص گمنام شبیه به بازیگران میترا حجار و اندیشه فولادوند در تلاش برای احیای موجودیت اجتماعی خودشان هستند. نمایش عشق روزهای کرونا نمایشی است که تمامی افعال سرکشانه را از سوی کاراکترهایش نشان میدهد تا در روزهای قرنطینه و حبس شده، دچار رخوت و سستی انگیزه نگردد و اوج آن به اپیزود آخر و رقص پرسنل بیمارستان ارتباط پیدا میکند. همان مقوله ای که انسان ها را در این روزها مقاوم و پرشور و خستگی ناپذیر جلوه می دهد؛ رقصی عاشقانه و شیداگونه!

● ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شہرزاد

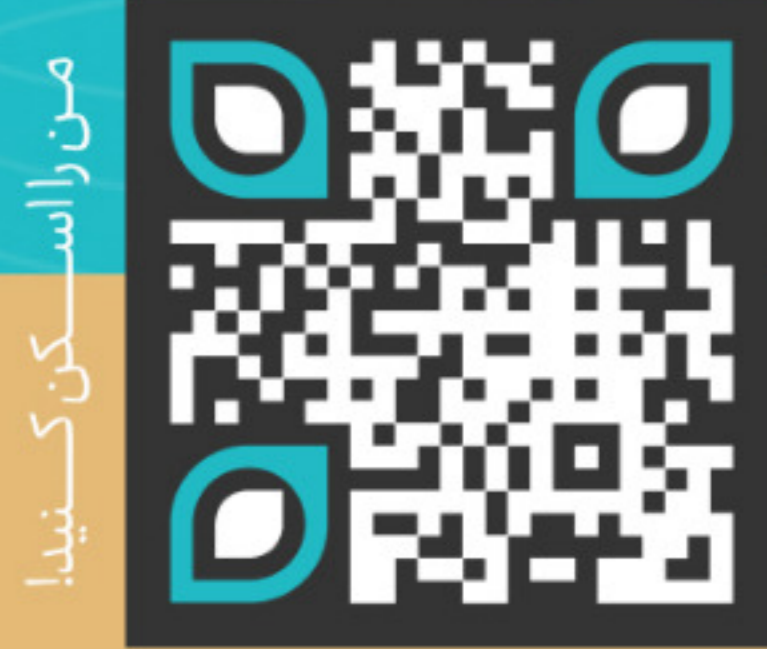

برای شنیدن موسیقی این تئاتر
من را اسکن کنید!

● هزار و یک شب شہرزاد
تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

میرا اسٹیشن کینیڈا

علاقمندان جهت اطلاعات بیشتر می توانند به آدرس (وب سایت شهزاد) مراجعه و جهت تهیه بلیط ها به سایت توال مراجعه کنند.

www.shahzadtheater.ir

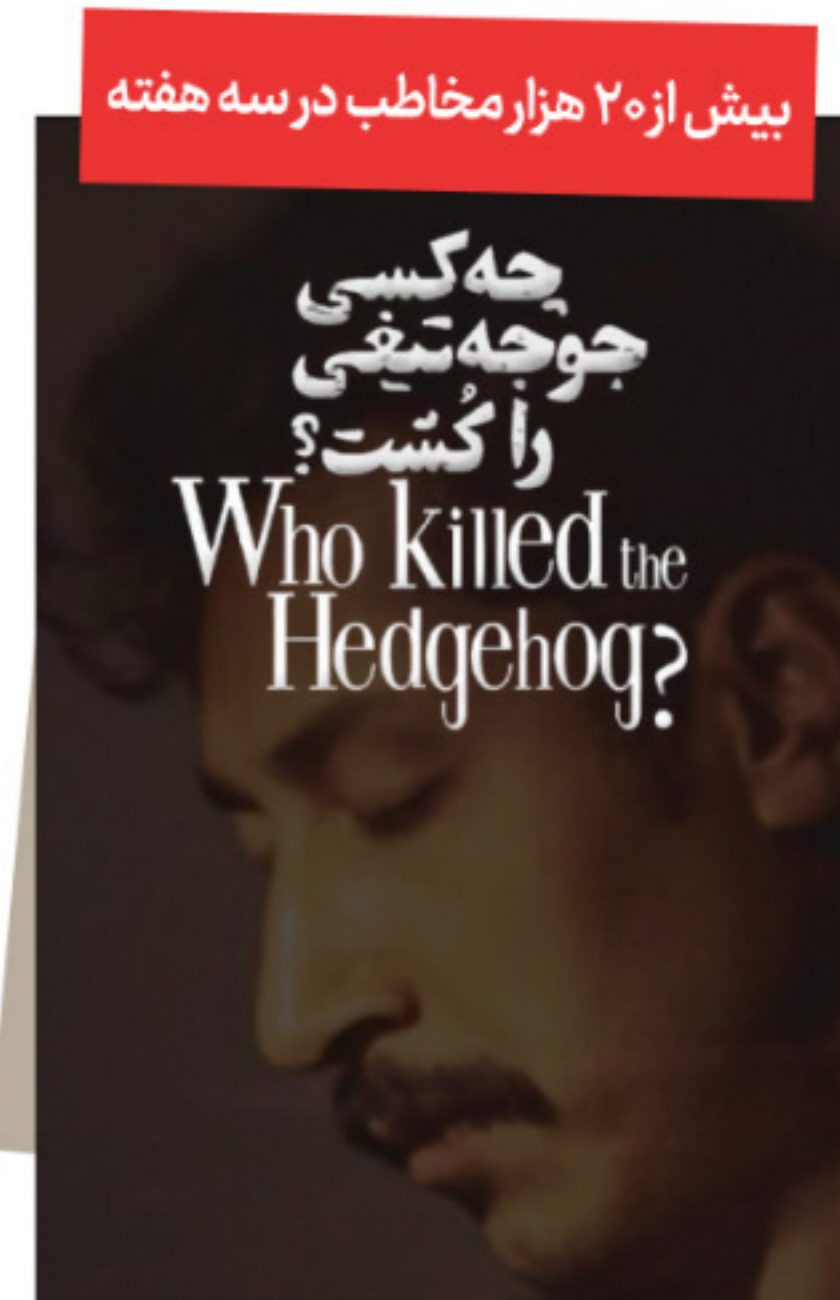
توال

از کنسرت تئاتر تایک دوئل واقعی در "شهرزاد" معرفی نمایش های روی صحنه

پرداریس تئاتر شهزاد در تیر ماه با نمایش هایی در ژانرهای مختلف، میزبان تماشاگران است.

یکمتری بهرام افشاری با "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟"

بهرام افشاری " در مقام نویسنده، بازیگر و کارگردان اگر در نمایش "جوجه تیغی" رویاپردازی ها و آمال و آرزوها و به اوج رسیدن یک بازیگر را دستمایه کار خود قرار داده بود، در نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" دوران فراموش شدن همان بازیگر را در پیشگاه مخاطبان و حافظه تاریخی شان نشانه رفته است. این نمایش هر شب در دو سانس متفاوت روی صحنه می رود و تا کنون بیش از ۱۰ هزار نفر در کمتر از سه هفته به تماشای این نمایش نشستماند. نمایش «چه کسی جوجه تیغی را کشت» با طراحی، نویسندگی و بازی (بهرام افشاری) همین‌طور همراهی (آتیو صالحی) و تهیه‌کنندگی (محمد قدس) هرتب ساعت ۱۹:۴۵ و ۲۱:۱۵ در سالن شماره ۱ میزبان علاقهمندان است. از دیگر عوامل این اثر نمایشی می‌توان به طراح پوسترو بیوشورا، آرمان کوچکی و عکاس، شهربار اکبری، آهنگساز، پویان جنتی و دستیار کارگردان، حسن خوان‌محمدپورا اشاره کرد.

"مونوپلژی" یا حکایت خودکشی

نمایش مونوپلژی به نویسندگی و کارگردانی علی حاجی ملاعلی از تیر در سالن ۳ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه رفت. نسیم بهادری، یگانه کلانتر، ابوالفضل گرجی نژاد، ستاره دهقانی، سارا قاسمی و علی خورشیدی بازیگران این اثر نمایشی هستند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: خودم جراتش رو نداشتم ... خودکشی جزه گناهان گیره است ... گناه ... توی گورستان پانتی، به تیکه زمین برای گور خودم خریدم و اون رو با نرده های کوتاهی محصور کردم.

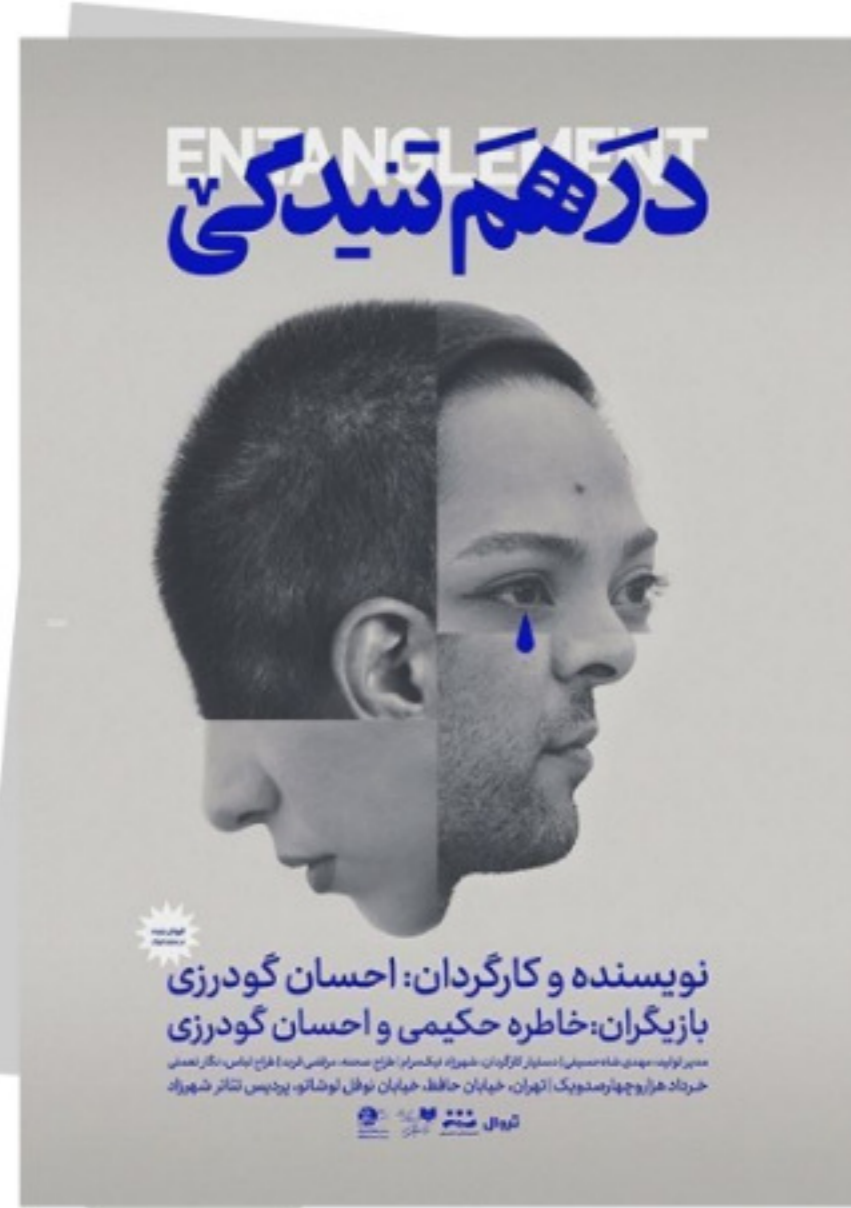
کنسرت تئاتر «کافه لُکانه» با بازی و خوانندگی مهدی یغمایی

نمایش «کافه لُکانه» با کارگردانی مشترک ساقی عطایی و علی اصغری دیگر نمایشی است که در تئاتر شهزاد روی صحنه می رود. در این نمایش که حمیدرضا علی‌نژاد به عنوان تهیه‌کننده و نورالدین حیدری ماهر به عنوان مجری طرح حضور دارند بازیگرانی (به ترتیب ورود به صحنه) همچون: امیر غفارمنش، مهدی یغمایی، فرزاد حسنی، حسین پورکریمی، فرنوش نیکاندیش و آدین رثوف هستند. همچنین مهدی یغمایی در این نمایش در نقش خواننده ایفای نقش می‌کند و به صورت زنده برای مخاطبان اجرا می‌کند. داستان این نمایش سرگذشت ۶ دوست صمیمی را از سال‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۵۷ روایت می‌کند که سرزشت آن‌ها با سیاست و عشق و سینما گره خورده است.

تجربه هایی شخصی با "درهم تنیدگی"

احسان گودزی و خاطره حکیمی هم زوج هنری هستند و هم زن و شوهر و اولین آشنایی خیلی ها با آن‌ها به قطعه‌ی موسیقی برمی‌گردد که گروه دو نفرشان تحت عنوان «دوباره» منتشر کرد و در فضای مجازی وایرال شد. گودزی و حکیمی در نمایش "درهم تنیدگی" تجربه‌های شخصی‌شان را تبدیل به اثر هنری کرده اند و به گونه ای بسطش داده اند که تبدیل به تجربه‌ی شخصی مخاطب هم بشود. نمایش «درهم تنیدگی» به نویسندگی و کارگردانی احسان گودزی هر روز ساعت ۱۹:۴۵ در سالن شماره ۲ پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه می رود. احسان گودزی نمایش‌هایی همچون: «مثل شلوار جین آبی»، «آهواره» و «اسلحه ناموس منه» را در کارنامه کارگردانی خود دارد. بازیگران نمایش ۷۰ دقیقه‌ای «درهم‌تنیدگی»، خاطره حکیمی و احسان گودزی هستند.

نمایش "عاشقانه ها" و روایت عشق دختر دستفروش

عاشقانه ها ؛ روایت فرزانه که در سه دوره زندگی اش بیان می شود، ترکیبی است از مترو، عشق و اجبار. دختر دست فروشی مترو عاشق پسر نوازنده ای می شود و تمام عمر را با یاد این عشق سرمی‌کند. این نمایش به کارگردانی شهرام گیل آبادی با بازی ژاله صامتی، سیما تیرانداز، شقایق فرحانی با خوانندگی و اجرای زنده امیر عطیمی و حمیدرضا ترکاشوند روی صحنه می رود.

"تاکسیدرمی" اهوازی ها در تهران

نمایش «تاکسیدرمی» کاری از گروه تئاتر آماطور اهواز به تئاتر شهزاد رسید. این نمایش به نویسندگی رسول حجو و کارگردانی مجتبی رستمی‌فر و تهیه‌کنندگی سامان خلیلیان کاری از گروه تئاتر آماطور اهواز از ۱۶ خرداد و پس از اجراهای در تالار مولوی ، هر روز ساعت ۱۸ در سالن شماره ۲ پردیس تئاتر شهزاد اجرا می‌شود. نمایش تاکسیدرمی پیش از این در شهرستان اهواز تولید و به روی صحنه رفته و در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر نامزد دریافت جایزه بهترین نویسندگی، طراحی صحنه، بازیگری مرد شده بود.

نمایش "برگشتن افتخار آمیز مردان جنگی"

این نمایش به نویسندگی شهرام احمدزاده و کارگردانی حسین شهبازی از ۵ تیر در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه رفت. ابوالفضل جمشیدی، محسن جلالی راد، امیر عباسی، آیدا سرمست، ناصر عزتی، اشکان دلوری، نصیر ساکی و بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: جنگ تمام شده است، سربازان آلمانی شکوهمندانه به کشورشان باز می‌گردند ...

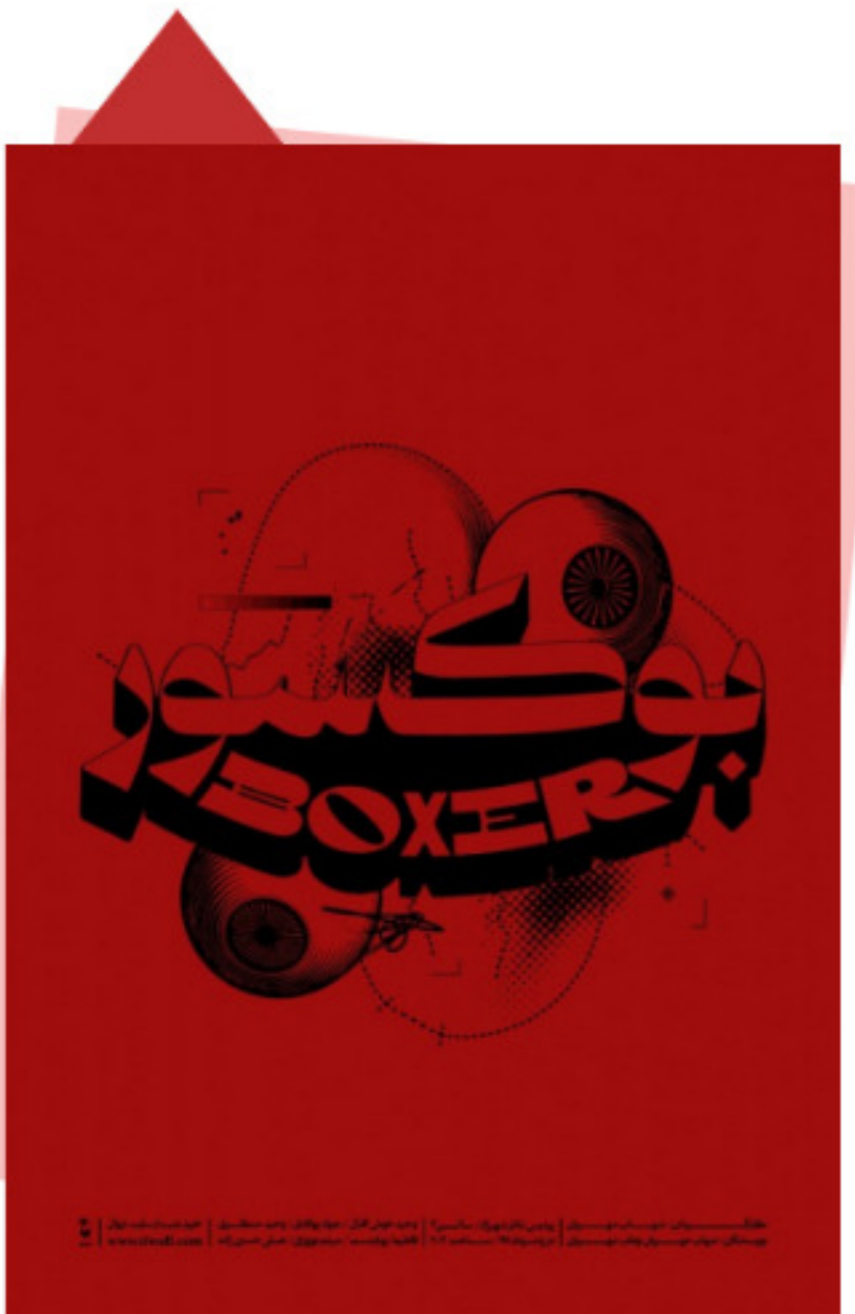
نمایش "مانش"

کیومرث مرادی تئاتر جدید را خود با نام «مانش» با بازی مهدی حسینی‌نیا، نازنین کریمی و سام درخشانی روی صحنه می‌برد. مرادی برای نخستین بار با این بازیگران همکاری می‌کند تا با ترکیبی متفاوت، تازه‌ترین اثر خود را برای اجرا آماده کند. تئاتر «مانش» براساس نمایشنامه «اهالی کاله» نوشته پیام لاریان برای اجرا آماده شده و قرار است از نیمه تیرماه در پردیس تئاتر «شهزاد» روی صحنه برود.

"بالاخره این زندگی مال کیه؟" و مجسمه سازی که فلج می شود

نمایش «بالاخره این زندگی مال کیه؟» به کارگردانی سعید حشمتی با بازی دنیا مدنی تیرماه در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه می‌رود. داستان درباره کن‌هریس مجسمه‌ساز و استاد دانشگاه است که در پی یک سانحه رانندگی برای همیشه فلج می‌شود. نیما هاشمی سرشت، کیمیا خلیج، هدیه هاشمی، علی ریاحی، میلاذ کتایی، نیلوفر مرات، سیاوش معمارزاده، مریم بهمن پور، محمد سعادت، سجاد باقری، بهناز تاجیک و دنیا مدنی بازیگران این نمایش هستند.

ابی کلی در "بوکوسور" به قتل می رسد

بوکوسور به نویسندگی و کارگردانی شهاب مهربان داستان ابراهیم دولایی معروف به ابی کلی است که در تیر ماه ۱۳۵۶ طی تصادفی مشکوک به قتل می‌رسد تا با مرگ او رازی مگو برای همیشه در خانواده وی پنهان بماند. این نمایش در سالن شماره ۳ روی صحنه می رود. وحید خوش اقبال، جواد پولادی، وحید منتظری، فاطیما بهارمست، میثم نوروزی و علی حسین زاده در این نمایش ایفای نقش می کنند

- هزار و یک شب شهرزاد

تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

همچنین بخوانید

ترکیب متفاوت نمایش جدید کومرت مرادی
مهدی حسینی‌نیا، نازنین کریمی و سام درخشانی به نمایش «مانش» پیوستند. کومرت مرادی تئاتر جدید خود با نام «مانش» را با ترکیبی متفاوت، متشکل از مهدی حسینی‌نیا، نازنین کریمی و سام درخشانی روی صحنه می‌برد. تئاتر «مانش» بر اساس نمایشنامه «آهالی کاله» نوشته پیام لاریان برای اجرا آماده شده و قرار است از نیمه تیرماه در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه برود.

تئاتر شهر

سالن اصلی

سالن قشقلی

پروین

۰۸ خرداد تا ۰۳ تیر ۱۹

علیام گزینی

سالن قشقلی

بی چرا زندگان

۰۲ خرداد تا ۰۱ تیر ۲۰

الهام شعبانی

سالن سایه

په روز دینکه

۰۸ خرداد تا ۰۴ تیر ۲۰

نادیا فرجی

سالن چهارپسو

آئنده نازنین

۱۵ تیر تا ۲۵ مرداد ۱۹۱۳۰

محمد بروهنی

شبی	۱۹ خرداد تا ۱۹ تیر ۲۱۳۰	علیاسام صادقی
نرفتن	۰۷ تیر تا ۲۵ تیر ۱۹۱۳۰	حامد چلانی، فرزانه، مجتبی و اوشان
مبارک درازین	۰۱ تیر تا ۳۱ تیر ۱۹۱۳۰	علی قنصلی
پنجهون ها	۱۰ تیر تا ۱۰ مرداد ۱۸۴۵	زیبا، پوچی، قلاج
اگر از نو شروع کنیم	۰۵ تیر تا ۲۵ تیر ۲۱	امیر گزینی، امیرحسین پشتواره
هالوبوین	۰۱ تیر تا ۳۱ تیر ۲۱	امیر دلفانی
سفر دور و دازنه وطن	۲۵ خرداد تا ۱۹ تیر ۲۱	حمیدرضا عروسی
دیو و دایر	۱۸ خرداد تا ۲۰ تیر ۱۸	ماهان جدیدی
داستان سفر درخت توت	۰۱ تیر تا ۱۵ تیر ۱۹	کوروش کلانتری
آئنی پُذ	۰۵ تیر تا ۲۴ تیر ۱۹	علی معتمدی

تماشاخانه ملک

تلفات	۰۲ تیر تا ۰۳ مرداد ۲۰۴۵	علیرضا معروفی
عنوان موقت: پراش	۲۱ ساعت	زرگس، هاشم پور
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۳۰ تیر ۱۹۱۳۰	افشین عظامی
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۰۸ مرداد ۲۱	پیمان میهن‌لوند
خسوف	۲۱ ساعت	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰
شوخی	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰	محمدعبداولود
از جهنم تا گولاب	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۱۹	سعید داخ
درخشش	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۲۰۳۰	بهزود محمدی پور

تماشاخانه سنگج

تلفات	۰۲ تیر تا ۰۳ مرداد ۲۰۴۵	علیرضا معروفی
عنوان موقت: پراش	۲۱ ساعت	زرگس، هاشم پور
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۳۰ تیر ۱۹۱۳۰	افشین عظامی
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۰۸ مرداد ۲۱	پیمان میهن‌لوند
خسوف	۲۱ ساعت	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰
شوخی	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰	محمدعبداولود
از جهنم تا گولاب	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۱۹	سعید داخ
درخشش	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۲۰۳۰	بهزود محمدی پور

تماشاخانه ایرانشهر

تلفات	۰۲ تیر تا ۰۳ مرداد ۲۰۴۵	علیرضا معروفی
عنوان موقت: پراش	۲۱ ساعت	زرگس، هاشم پور
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۳۰ تیر ۱۹۱۳۰	افشین عظامی
پنت هاوس	۰۶ تیر تا ۰۸ مرداد ۲۱	پیمان میهن‌لوند
خسوف	۲۱ ساعت	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰
شوخی	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۲۰	محمدعبداولود
از جهنم تا گولاب	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۱۹	سعید داخ
درخشش	۰۵ تیر تا ۳۱ تیر ۲۰۳۰	بهزود محمدی پور

جدول اجراهای تیر و مردادماه ۱۴۰۱

تماشاخانه دیوار چهارم

تالار حافظ

سالن استاد سمندیریان	سالن ناظرزاده کرمانی	سالن شماره ۱	سالن اصلی	سالن شماره ۲	سالن شماره ۱
----------------------	----------------------	--------------	-----------	--------------	--------------

پناهگاه	پلاس پلاس به تونان ۲	گل به خودی	زنی در دوچرخه	توزلندخت	کروکودیل	ماجرای زنی در مطبخ	هاناگوره - ترازوی در یک پرده	په کار کوچولو
۰۲ تیر تا ۰۳ مرداد ۱۸۴۵	۱۰ تیر تا ۰۳ مرداد ۱۹	۰۵ تیر تا ۰۸ مرداد ۲۱	۱۹ ساعت	۲۱ ساعت	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۱۸	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۱۹	۰۱ تیر تا ۳۱ تیر ۱۷۱۳۰	۰۵ تیر تا ۰۵ مرداد ۱۸۳۰
فرید قادرپناه	سعید دشتی، نیما شهبان نژاد	محمد خانمسنجی	پیدا، لاکتری	نسیم ادبی، نداشهرچی	سیاخوا، اساری	دل آرام، موسوی	امیر اخلاقی	فقیهه سلطانی

عمارت نوفل لوشاتو

تئاتر سپید

تالار مولوی

تماشاخانه دیوار چهارم

تالار حافظ

سالن استاد سمندیریان	سالن ناظرزاده کرمانی	سالن شماره ۱	سالن اصلی	سالن شماره ۲	سالن شماره ۱
----------------------	----------------------	--------------	-----------	--------------	--------------

پناهگاه	پلاس پلاس به تونان ۲	گل به خودی	زنی در دوچرخه	توزلندخت	کروکودیل	ماجرای زنی در مطبخ	هاناگوره - ترازوی در یک پرده	په کار کوچولو
۰۲ تیر تا ۰۳ مرداد ۱۸۴۵	۱۰ تیر تا ۰۳ مرداد ۱۹	۰۵ تیر تا ۰۸ مرداد ۲۱	۱۹ ساعت	۲۱ ساعت	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۱۸	۲۰ تیر تا ۰۷ مرداد ۱۹	۰۱ تیر تا ۳۱ تیر ۱۷۱۳۰	۰۵ تیر تا ۰۵ مرداد ۱۸۳۰
فرید قادرپناه	سعید دشتی، نیما شهبان نژاد	محمد خانمسنجی	پیدا، لاکتری	نسیم ادبی، نداشهرچی	سیاخوا، اساری	دل آرام، موسوی	امیر اخلاقی	فقیهه سلطانی

نویسنده

سمانه استاد

«نصفه شبی»؛ یک کمدی اجتماعی است ...

گفتگو

گفت‌وگو با «**کامران شهبایی**»، نویسنده و کارگردان

نمایش «**نصفه شبی**» به نویسندگی کامران شهبایی و کارگردانی او و محمد لارتنی این روزها در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهرزاد به روی صحنه است. در این نمایش رامین ناصرصیر و مهسا ایرانیان بازی می‌کنند. شهبایی می‌گوید ایده اصلی نمایش را از یکی از داستان‌های ریموند کارور گرفته و نمایش «نصفه شبی» را یک کمدی اجتماعی می‌خواند.

- **کمی بیشتر نمایش «نصفه شبی» را معرفی کنید!**

نمایش «نصفه شبی» یک کمدی اجتماعی است که دغدغه‌هایی اجتماعی را مطرح می‌کند. با انتخاب متن کمدی و پرداخت مناسب سعی کردیم نمایش حال خوبی را به مخاطب منتقل کند.

- **آقای «رامین ناصر نصیر» بازیگر این کار است. تجربه کار با این بازیگر چطور بود و چه شد او را برای این نقش انتخاب کردید؟**

سال ۹۳، نمایشنامه‌ای به نام «دوران خوش بازنشستگی» را با بازی آقای ناصرصیر در کرمانشاه روی صحنه بردیم، اما موفق نشدیم در تهران نیز این نمایش را اجرا کنیم زیرا آقای ناصرصیر سر کار دیگری رفتند. به همین خاطر نمایش را با آقای رسول نجفیان روی صحنه بردیم. او هنرمندی خلاق و باهوش است و به کار ارزشی را اضافه می‌کند. این بازیگر متن را ارتقا می‌دهد و این خصلت مهمی برای یک بازیگر است. نقش استاد در نمایش «نصفه شبی» نیز بسیار به آقای ناصرصیر می‌خورد و او اولین انتخاب من برای بازی در این نقش بود. خوشبختانه از لحاظ زمانی نیز با هم هماهنگ شدیم و این نمایش را به اجرا رساندیم.

- **ایده اولین نمایش «نصفه شبی» چطور شکل گرفت؟**

ابتدای این نمایش بر اساس یکی از داستان‌های ریموند کارور است که پایه این نمایشنامه محسوب می‌شود. من ده دقیقه از این داستان را گرفتم و آن را به نمایشنامه‌های هشتاد دقیقه‌ای تبدیل کردم. در متن کارور درامی شکل نمی‌گیرد، اما این کار اثری دراماتیک است.

- **شما این نمایش را همراه با آقای لارتنی کارگردانی کردید. کمی از تجربه این کارگردانی مشترک بگویید.**

کلا به کارهای تعاملی و مشارکتی علاقه دارم و از آن لذت می‌برم. در ایران خیلی کم نمایشی کارگردانی مشترک می‌شود، اما من این کار را بسیار دوست دارم. تا امروز چندین کار را با آقای لارتنی کارگردانی مشترک کرده‌ایم. در کارگردانی بسیار با هم همسو هستیم، هر کسی بخشی از کار را به عهده می‌گیرد و این به نظرم اتفاق خوبی است.

اینجا کارگردان فقط کارگردانی نمی‌کند، بلکه همه چیز بر عهده اوست.

- ماهنامه داخلی پردیس تئاتر شهرزاد

- **بیشتر قرار بود متنی را با آقای مولانیا کارگردانی کنید. چه اتفاقی برای آن پروژه افتاد؟**
قرار بود نمایشنامه «قرارمان جمعه‌ها خانه فروغ» را همراه با آقای مولانیا کارگردانی کنیم که متأسفانه به کرونا خورد و کنسل شد. این متن در ابتدا قرار بود درباره بتهون باشد، اما به زندگی فروغ فرخزاد رسید. درباره زندگی فروغ نمایشنامه‌ای وجود ندارد. من شش ماه روی این متن کار کردم و الان یکی از مسلط‌ترین آدم‌ها به زندگی خانم فرخزاد هستم. نمایشنامه «قرارمان جمعه‌ها خانه فروغ» متنی مستند است و در آن از خیالپردازی خبری نیست.

- **پس متن این نمایشنامه کامل شده، اما هنوز اجرا نشده است؟**

بله، ابتدا آن را نمایشنامه‌خوانی خواهیم کرد و بعد به اجرا می‌رسانیم.

- **در حال مشغول چه کارهای دیگری هستید؟**

دو نمایشنامه دارم که قصد دارم اول آنها را نمایشنامه‌خوانی کنم تا منتقدین برای اجرا بهتر نظر بدهند و ایرادات کار مشخص شود. در حال حاضر مشغول نوشتن یک نمایشنامه محیطی هستم به اسم «آدم‌های گذشته» و دوست دارم امسال یا سال بعد این نمایش را در گالری ایرانشهر به اجرا برسانم.

- **چرا پردیس تئاتر شهرزاد را برای اجرای نمایش «نصفه شبی» انتخاب کردید؟**

وقتی نمایشنامه «نصفه شبی» را برای اجرا در پردیس تئاتر شهرزاد معرفی کردم، استقبال خوبی شد و به ما زمان دادند. تیاتر شهرزاد پشت کار ایستاد تا این نمایش به تولید برسد. شهرزاد عوامل خوبی دارد، تیم فنی نیز بسیار همراه ما هستند. من از اجرا در پردیس تئاتر شهرزاد راضی هستم.

کامران شهبایی - نویسنده و کارگردان

- هزار و یک شب شهرزاد

تیرماه ۱۴۰۱ / قصه اول

۱. «رُستَن» از مفهوم تاریخ با آرمان طیران

نمایش «رُستَن» به نویسندگی و کارگردانی آرمان طیران به دنبال ارائه تجربه ای در روایت دراماتیک از تاریخ در بازه زمانی ۱۲۹۹ تا ۱۴۰۰ خورشیدی است. این نمایش از ۱۶ خرداد در بوتیک تئاتر ایران اجرا میشود. در «رُستَن» مفهوم تاریخ و حضور اجتماعی/سیاسی، توسط راوی/ بازیگران ارائه میشود.

«بوتیک تئاتر ایران» با فضای ویژه خود میزبان ۹ نمایش می شود

«بوتیک تئاتر ایران» به عنوان جدیدترین فضای نمایشی پردیس تئاتر شهرزاد اجرا در فضاهای نامتعارف در تلاش است در ساختمانی که سال هاست کاربری اش را از دست داده است، افق های جدیدی به روی تئاتر گشوده و اجراهای بدیع و ابتکاری از هنرمندان تئاتر کشور در این مکان اجرا شود. برنامه این مجموعه تا شهریور ماه با حضور کارگردان هایی نظیر محمد رحمانیان، مهدی مشهور، علی اتحاد، نسیم ادبی، آریان رضایی و... به شرح ذیل می باشد:

۲. مهدی مشهور با "سه گانه ری" و اجراهایی شبانه روزی

سه گانه ری با طراحی و پردازش مهدی مشهور که سال گذشته اولین قسمت آن با نام "ری مهشید" سه شبانه روز اجرای بی وقفه را در فضای باز خونه کار دگره تجربه کرد، از یکم شهریور اجرا می شود. "ری مهشید کاظمی" با حضور بنیامین اثباتی (Coming up) | مینا زمان (مدونا)، فهیمه هرمزی (مست و ملنگ) | سحر صبا (هزارویک شب نکرده) سحبه آشوری (لیلا تیموری) | سمیه شوقی (اکسپلور) برگزار شد و ری گوسفند نیز در بخش میهمان جشنواره تئاتر تجربی مختص اجرا شد. ایده ای اولیه ای این طرح از اجرای «دو سرخپوست آمریکایی ناشناخته از غرب دیدن می کنند» اثر فوسکو و گومز پینا (۱۹۹۲) برگرفته شده است.

۳. روایت نسیم ادبی از عشق و یادگاری هایش در بوتیک تئاتر ایران

«موزه معصومیت» نام نمایشی به کارگردانی مشترک نسیم ادبی، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون و کارگردان تئاتر و ندا شاهرخی، کارگردان تئاتر است که مرداد ماه در بوتیک تئاتر ایران اجرا می شود. اثری که طول آن تماشاگران انتخاب می کنند که اولین تجربه کدام بازیگران از عشق و عاشق شدن را بشنوند و یادگاری های کدامشان را از این تجربه ببینند. «شیوه اجرا به این شکل است که تماشاگر مثلا یک آب نبات قلبی شکل را از میان یادگاری هایی که می بیند انتخاب می کند، وارد سالن می شود و می پرسد این، متعلق به کیست و آن بازیگر که این آب نبات وابسته به قصه اوست دستش را بالا می گیرد و تماشاگر مقابل او می ایستد و قصه بازیگر می شنود. در واقع بازیگر برای همه تماشاگران بازی نمی کند و تماشاگر است که بازیگرش را انتخاب می کند و هر کدام از تماشاگران می توانند انتخاب کنند که قصه چه تعداد از بازیگران را بشنوند.»

۴. علی اتحاد با "نامه هایی بر دوش تندباد" و اثری چند رسانه ای در بوتیک تئاتر ایران

اثری چندرسانه ای "نامه هایی بر دوش تندباد" اثری چندرسانه ای به نویسندگی و کارگردانی علی اتحاد است که در آن از امکانات تئاتر، موسیقی، ادبیات، پرفورمنس - آرت، اینستالیشن - آرت، اودیو - آرت، ویدیو - آرت، نقاشی و مجسمه استفاده می شود. این کار بر اساس رمان "نامه هایی بر دوش تندباد" نوشته علی اتحاد طراحی شده است و از نیمه تئاتر ماه در بوتیک تئاتر اجرا می شود.

۵. محمد رحمانیان با "چخوف ساد"

در بوتیک تئاتر ایران

محمد رحمانیان سال ۸۲ نمایشی را با نام «مرغ دریایی یا چخوف ساد» اجرا کرد. او در این ۱۹ سال نمایش های متعدد دیگری را روی صحنه برد ولی همچنان گوشه ای از ذهنش درگیر «چخوف ساد» دیگری بود. این هنرمند تئاتر حالا قصد دارد به دغدغه سالیان خود پاسخ گوید و از ۲۰ تیر «چخوف ساد، جلد اول و دوم» را در بوتیک تئاتر روی صحنه می برد. طراحی صحنه نمایش را محسن شاه ابراهیمی بر عهده دارد و طراحی فضای این بیمارستان به عنوان یک بیمارستان بیماران روانی مورد استفاده قرار گرفته است. نمایش تازه رحمانیان در قالب کاری آف استیج در کل فضای این بیمارستان اجرا می شود.

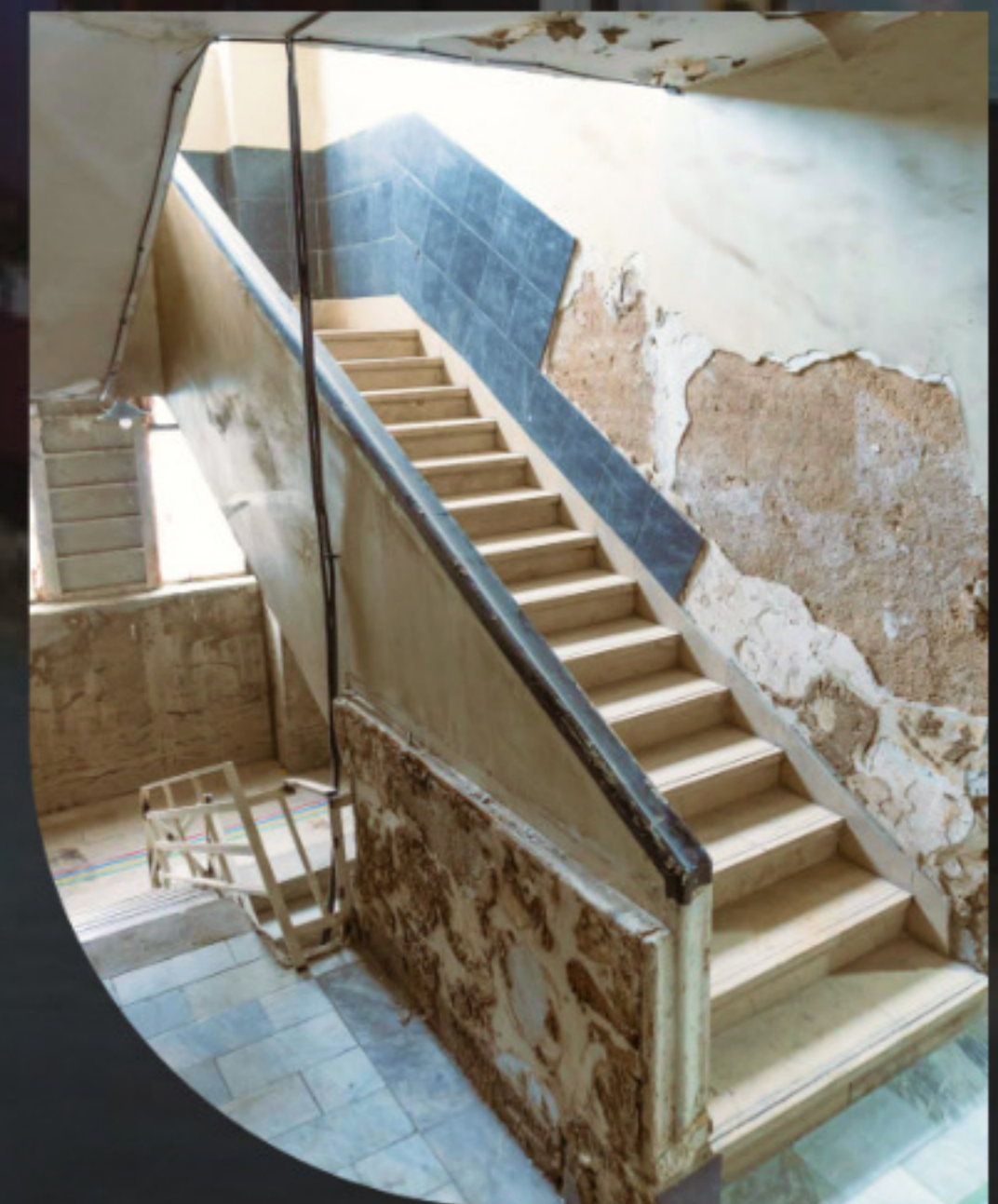
بوتیکی برای تئاتر ایران

بیمارستانی که میزبان هنرمندان می شود

بوتیک ایران

بوتیک تئاتر ایران متولد شد

بوتیک تئاتر ایران در دل بنای بیمارستان امید در مجاورت پردیس تئاتر شهرزاد با نمایش حیاط ناتمام خانه ورنوسفادرانی به نویسندگی و کارگردانی رضا سعیدی آغاز به کار کرد. طنین آوای «بوتیک» Boutique و «تئاتر» کنار هم، در نظر اول شاید در گوش مخاطب و فعالان تئاتری غریب به نظر برسد اما این پدیده در کشورهای دیگر مسبوق به سابقه است و کشورهایی مانند انگلستان و استرالیا و سوییس و فرانسه چنین امکاناتی در اختیار علاقه مندان هنر می گذارند، بوتیک سینماها (Boutique Cinema) در این بین معروفند. لازم به ذکر است که بیمارستان امید در تاریخ ۱۳۲۰ با نام اولیه بیمارستان پارس تاسیس شد. این بیمارستان در آغاز، فعالیت خود را در بخش زنان و زایمان شروع کرد و به مرور زمان ساختمان بیمارستان به علت قدمت بالا از گردونه خارج شد تا در سال ۱۴۰۱ به سالنی برای اجرای نمایش های ویژه با عنوان «بوتیک تئاتر ایران» تبدیل شود. این بوتیک با فضای ویژه خود، پذیرای دیگرگونه های تئاتری خواهد بود. این مجموعه از هرگونه ایده ی جدیدی همچون ایده های مبتنی بر استفاده از فضای ویژه ساختمان، فاقد مکان ثابت اجرا یا گردش، ایده های مبتنی بر بدن و حرکت، ایده های مبتنی بر استفاده از فناوری های نوین، ایده های چندرسانه ای، ایده های مرتبط با ارائه آثار از طریق ظرفیت های فضای مجازی و ایده های حوزه تئاتر کاربردی به مفهوم گسترده ی کلمه، استقبال می کند. «بوتیک تئاتر ایران» به عنوان جدیدترین فضای نمایشی پردیس تئاتر شهرزاد، اجرا در فضاهای نامتعارف را بخشی از ذات تئاتر می داند و در تلاش است که در ساختمانی که سال هاست کاربری اش را از دست داده، افق های جدیدی به روی تئاتر بگشاید و اجراهای بدیع و ابتکاری از هنرمندان تئاتر کشور در این مکان اجرا شود.

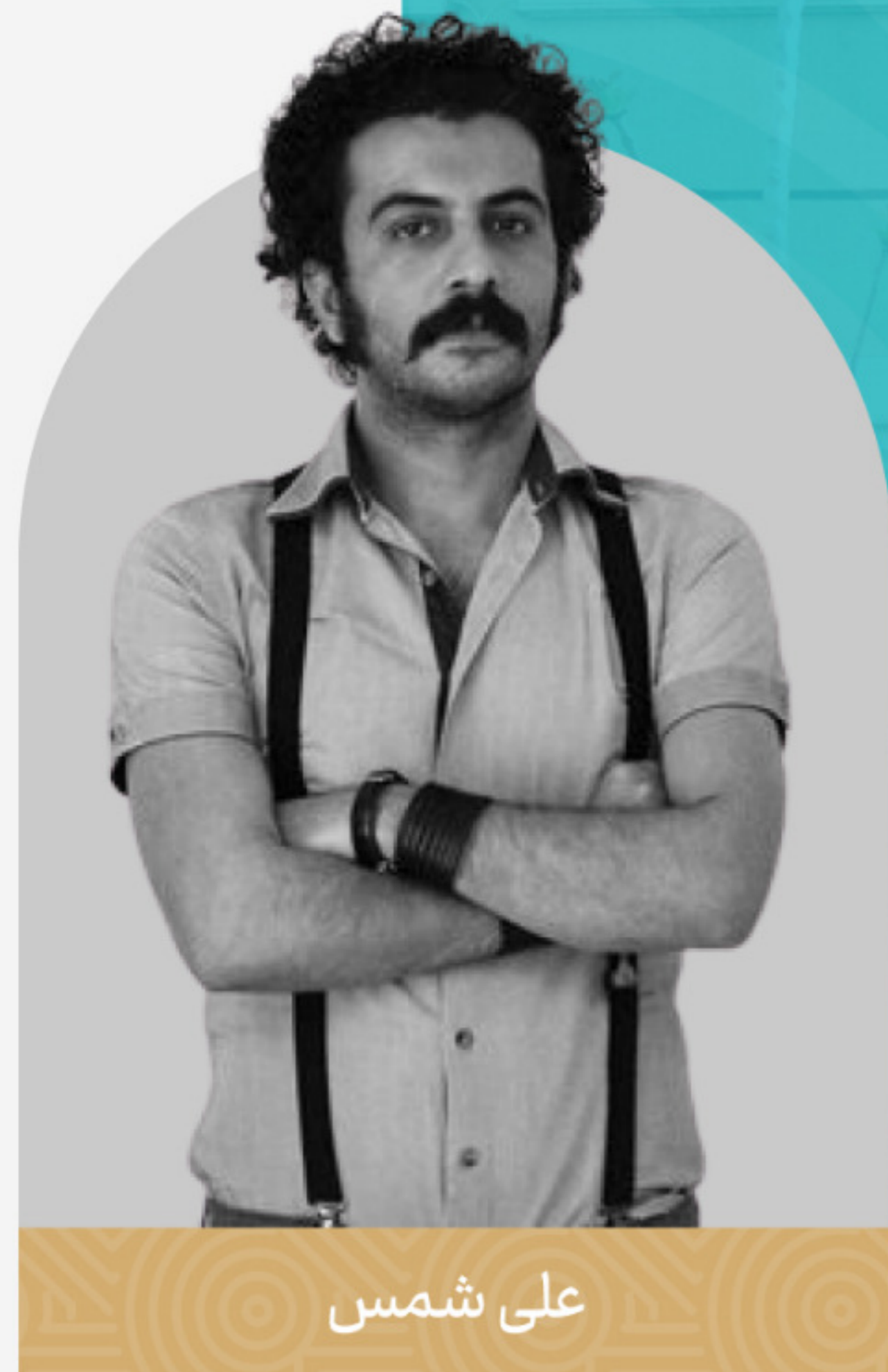

معرفی هیات انتخاب دومین جشنواره تئاتر شهرزاد

زمان و مکان برگزاری جشنواره: تابستان ۱۴۰۱، تهران

به گزارش روابط عمومی دومین جشنواره تئاتر شهرزاد، از سوی مسعود دلخواه دبیر جشنواره طی حکمی؛ فرهاد مهندس پور، نادر برهانی‌مرند، محسن حسینی، سیما تیرانداز، علی شمس و اشکان خیل‌نژاد به عنوان اعضای هیات انتخاب دومین جشنواره تئاتر شهرزاد معرفی شدند. با تمدید مهلت ارسال آثار تا پایان خردادماه سال جاری، فیلم ضبط‌شده اجرای بیش از ۲۰۰ اثر از سراسر کشور به دبیرخانه جشنواره ارسال شده است و فرهاد مهندس پور (کارگردان، مدرس دانشگاه و دبیر دو دوره جشنواره تئاتر فجر)، نادر برهانی‌مرند (نویسنده، کارگردان و دبیر دو دوره جشنواره تئاتر فجر)، محسن حسینی (کارگردان، بازیگر، طراح حرکات موزون و مدرس دانشگاه)، سیما تیرانداز (کارگردان و بازیگر سینما و تئاتر)، علی شمس (نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر) و اشکان خیل‌نژاد (کارگردان، طراح و مدرس تئاتر) انتخاب آثار این دوره از جشنواره را به عهده خواهند داشت.

علی شمس

علی شمس نمایشنامه‌نویس، روزنامه‌نگار، مترجم و کارگردان تئاتر است. شمس لیسانس سینما از دانشگاه ساینز را، فوق لیسانس تئاتر و هنرهای اجرایی از دانشگاه ساینز را کسب کرده است. این هنرمند در سال‌های اخیر با اجرای نمایش‌های «مخاطب خاص»، «قلعه انسانات»، «داستان‌های میان رودان» شب‌دشنه‌های بلند و «احتمالات» زبان و شیوه خاص خودش را بیان تئاتری به نمایش گذاشته است.

سیما تیرانداز

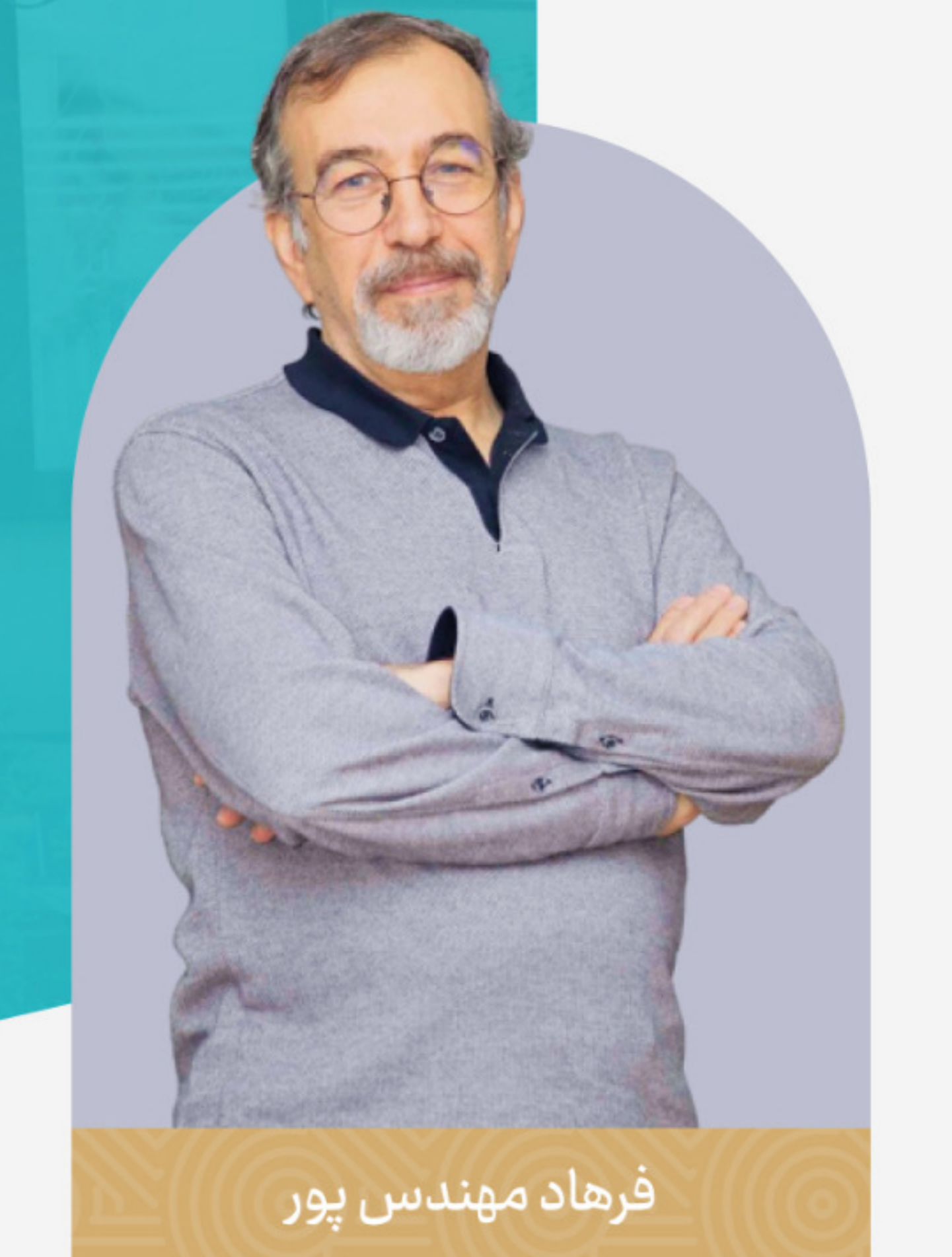
سیما تیرانداز (زاده ۹ شهریور ۱۳۴۹ در تهران) بازیگر سینما و تلویزیون اهل ایران است. وی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی در رشته ادبیات نمایشی از دانشگاه آزاد و کارشناسی ارشد کارگردانی و بازیگری از دانشکده سینما و تئاتر است. از جمله آثاری که در سال‌های اخیر بازی یا کارگردانی کرده است می‌توان به عاشقانه‌های خیابان، بانوی آوازخوان، راپسودی و بوتولیسیم اشاره کرد.

اشکان خیل‌نژاد

اشکان خیل‌نژاد (زاده ۱۷ دی ۱۳۶۷) طراح، بازیگر، مدرس و کارگردان تئاتر ایران است. وی از ابتدای دهه ۹۰ همراه با یوسف بابیری، نوید محمدزاده، هوتن شکیبا و آرمان کوچکی گروه تئاتر تازه را شکل داده است. نمایش‌های «بالاخره این زندگی مال کیه؟»، «پچ‌پچه‌های پشت خط نبرد»، «پرده سوم؛ صحنه چهارم» (پروژه هملت؛ شکسپیر) و «سپران تاریخ» از جمله آثاری است که کارگردانی آن را به عهده داشته است.

فرهاد مهندس پور مدرس، پژوهشگر، نویسنده و کارگردان تئاتر ایران از جمله هنرمندان تاثیرگذار تئاتر ایران است که به لحاظ نوع نگرش و شیوه پرداختن به تئاتر و نحوه کارگردانی یک اثر نمایشی هنرمندی متمایز نسبت به دیگر کارگردانان به شمار می‌رود. فرهاد مهندس پور (متولد ۱۳۳۸ تهران) پژوهشگر، نویسنده، کارگردان است. وی دانشیار دانشکده هنر است و دکتری پژوهش هنر از دانشکده هنر دارد. گالیه، مکتب و دیر راهبان به کارگردانی فرهاد مهندس پور از جمله آثاری است که در مقام کارگردان روی صحنه برده است.

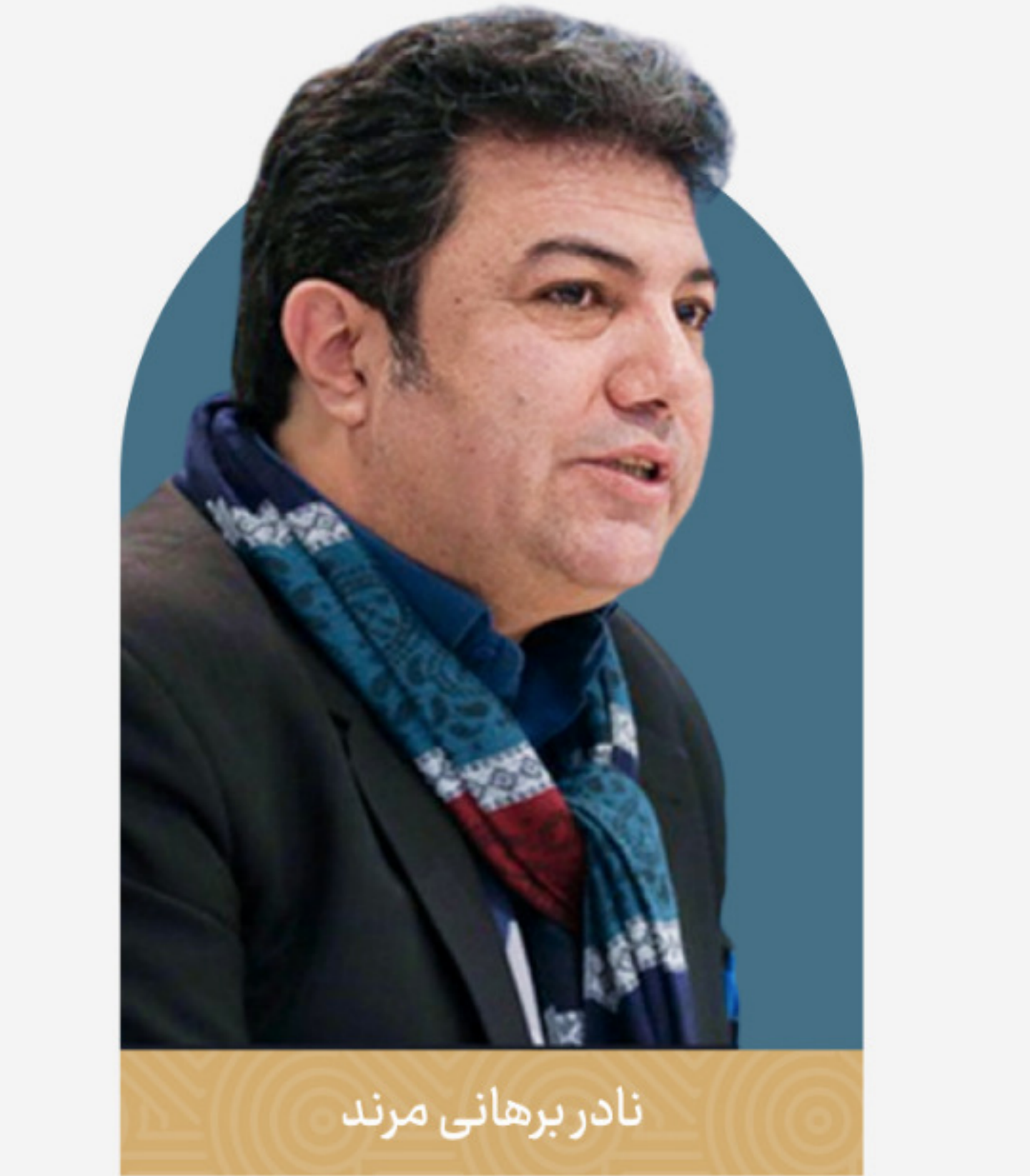
فرهاد مهندس پور

محسن حسینی

«محسن حسینی» فارغ التحصیل دوره‌های عالی لیسانس و فوق لیسانس «تئاتر، درام و ارتباطات» از دانشگاه «یوستوس لیپیک» گیسن آلمان است. او علاوه بر تدریس در دانشگاه‌ها و کارگردانی تئاتر (اورفه، مده آ، شهرزاد و هفت قصه‌اش)، در طول سال‌های اقامت در ایران توانسته است مباحثی چون هنر پرفرمنس، تئاتر کی‌توگرافی شده، مولتی‌مدیا، بازخوانی متون کهن همراه با خوانشی از صحنه‌نویس و دراماتورگی نبض زمان را مطرح کند.

نادر برهانی‌مرند زاده ۱۳۴۹، نویسنده، کارگردان و بازیگر تئاتر اهل ایران است. وی دارای کارشناسی مدرک نمایش با گرایش ادبیات نمایشی و کارشناسی ارشد نمایش با گرایش بازیگری و کارگردانی را از دانشکده سینما و تئاتر دانشکده هنر دریافت نموده است. نادر برهانی‌مرند تاکنون آثاری چون «جزیره»، «مرد مومی»، «تولد»، «شکارگاه ممنوع»، «پاییز»، «چیستا»، «تیغ کهنه»، «یک راز کوچک»، «باغ زیتون» و «تهران زیر بال فرشتگان» را روی صحنه برده است. برهانی‌مرند پیش‌تر دبیر سی و هفتمین و سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر نیز بوده است.

نادر برهانی‌مرند

کورت‌ر شدنِ گرهِ سینما در مقابل رونقِ تئاتر

از فروش های میلیاردی

تا توجه به موضوعات اجتماعی در تئاتر شهرزاد

۴۰ هزار نفر مخاطب این روزهای تئاتر شهرزاد شدند

پردیس تئاتر شهرزاد در حالی خرداد ماه را پشت سر می گذارد که میزبان بیش از ۴۰ هزار تماشاگر بوده است...

نمایش های «بک تو بلک» به نویسندگی و کارگردانی سجاد افشاریان، «چه کسی جوجه تیغی را کشت؟» به نویسندگی و کارگردانی بهرام افشاری، «درهم تنیدگی» به نویسندگی و کارگردانی احسان گودرزی و «آنا کارنینا» به نویسندگی و کارگردانی آرش عباسی، در حالی هفته جدید خود را آغاز کردند که طی حدود چهار هفته گذشته میزبان بیش از ۴۰ هزار مخاطب بوده اند.

به گزارش روابط عمومی؛ این استقبال ها در حالی است که تمامی ظرفیت های پیش فروش نمایش «چه کسی جوجه تیغی را کشت؟» تا ۲۷ خرداد و «بک تو بلک» به کارگردانی سجاد افشاریان به اتمام رسیده و سایر نمایش ها اجرایشان تا ۱۰ تیر ماه ادامه خواهد داشت.

به تعبیر آمار، تئاتر این روزها با فاصله زیادی از سینما پیشی گرفته، فروش داشته و رشد قابل توجهی کرده است و شرایط استقبال از بسیاری از نمایش ها در پردیس تئاتر شهرزاد نشان می دهد که بازار تئاتر کم رونق نیست و با توجه به ویژگی های خاص نمایش ها، مخاطبان گسترده تری پیداکرده است.

کدام نمایش ها

بیش از یک میلیارد

فروش داشتند؟

بنابر این گزارش، نوع چیدمان نمایش ها در پردیس تئاتر شهرزاد و احترام به سلیق گوناگون مخاطبان (نمایش های کودک، کمدی، درام، تاریخی و...) باعث شده تا در دوره ای که مردم باسینما قهر کرده اند، شاهد استقبال از نمایش هایی باشیم که در این مجموعه روی صحنه می روند.

پردیس تئاتر شهرزاد اواسط اردیبهشت ماه سال جاری میزبان نمایش "اولدسانگز؛ عشق روزهای کرونا" به نویسندگی و کارگردانی محمدرحمانیان و تهیه کنندگی علی اوجی شد و طی ۲ هفته بیش از ۷۵۰۰ نفر مخاطب به تماشای این نمایش نشستند این نمایش به فروشی معادل ۱ میلیارد تومان دست یافت.

نمایش "چه کسی جوجه تیغی را کشت؟" به نویسندگی و کارگردانی بهرام افشاری در یک ماه گذشته طی ۵۰ اجرا ۲۰ هزار بلیط فروخته است و دو میلیارد و پانصد میلیون فروش داشته است.

نمایش "درهم تنیدگی" به نویسندگی و کارگردانی احسان گودرزی طی ۲۶ اجرا، میزبان ۴ هزار و ۱۰۰ تماشاگر و فروشی نزدیک به ۵۰۰ میلیون تومان بوده و در روزهای پایانی به دلیل استقبال تماشاگران ۲ سانس اجرا دارد.

نمایش "آناکارنینا" به نویسندگی و کارگردانی آرش عباسی نیز با مجموع ۲۲ اجرا و دو هزار و پانصد تماشاگر ۲۰۰ میلیون تومان فروش داشته است و همچنان به عنوان یکی از نمایش های مورد توجه مخاطبان و منتقدان به اجراهای خود ادامه می دهد.

نمایش "تاکسیدرمی" نوشته رسول حق جو به کارگردانی مجتبی رستمی فر به عنوان یکی از نمایش های برگزیده تئاتر استان ها که در برنامه های ماهانه پردیس تئاتر شهرزاد و سیاست های جدید اجرایی این مجموعه، از استان خوزستان است. این نمایش جذاب درگوه دفاع مقدس و بارویکردی طنز، توانسته طی ۱۰ اجرا میزبان ۱۵۰۰ تماشاگر باشد و فروشش ازمرز ۱۰۰ میلیون تومان گذشته است.

نمایش "بک تو بلک" پرفروش ترین نمایش سال به نویسندگی و کارگردانی سجاد افشاریان فقط در خرداد میزبان ۱۲ هزار تماشاگر بوده است. این نمایش تا کنون ۵۳ هزار تماشاگر و بالغ بر ۶ میلیارد فروش داشته است.

یادداشت

اهوازی ها با "تاکسیدرمی"

در پردیس تئاتر شهرزاد

تئاتر استان ها

پردیس تئاتر شهرزاد، در راستای حمایت از تئاتر استان ها، تیرماه نیز میزبان گروه تئاتر آماتور از اهواز بود. تئاتر تاکسیدرمی به کارگردانی مجتبی رستمی فر و نویسندگی رسول حق جو برهه ای از سال های جنگ را از زبان گربه ها، کیوتو و حتی خرچنگ و ماهی های اروندرود و کرم آویزان از قلاب عموحسن آبادانی برای مخاطب تعریف می کند. نمایش تاکسیدرمی از ۱۶ خرداد در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت. این نمایش با وجود اینکه چهره های سینمایی بفروش ندارد و تئاتری های شناخته شده در آن حضور ندارند و به تبع آن از فضای تبلیغات رسانه ای و حتی بازتاب در صفحه های مجازی چهره ها کمتر برخوردار است اما در تئاتر شهرزاد با استقبال مخاطب روبه رو شده است. شاید شاخص ترین جذابیت و کشش این نمایش سادگی و سراسازی و زبان راحتی است که برای ارتباط با مخاطب به خدمت گرفته است.

ارتباط سراسازی با مخاطب

مجتبی رستمی فر در همین زمینه می گوید:

می خواستیم ارتباط صمیمی و بدون شیله پیله با مخاطب داشته باشیم. قرار نبود در «تاکسیدرمی» کسی را غافلگیر کنیم یا حرف و محتوای پیچیده ای را در فرم اجرایی خاصی به مخاطب القا کنیم. با زبان و گویش خودمان، مردم خوزستان، با مخاطب حرف می زنیم. درباره درد پنهان خوزستان می گوئیم. درباره پدیده خسارتبار جنگ حرف می زنیم. زاویه دید و نگاه مان را اما تغییر دادیم و از زبان محیط زیست و حیوانات به جنگ پرداختیم. جنگی که انسان ها به وجود می آورند اما فقط خودشان نیستند که آسیب می بینند. محیط زیست و حیوانات بی گناه هم ناخواسته درگیر جنگ می شوند.

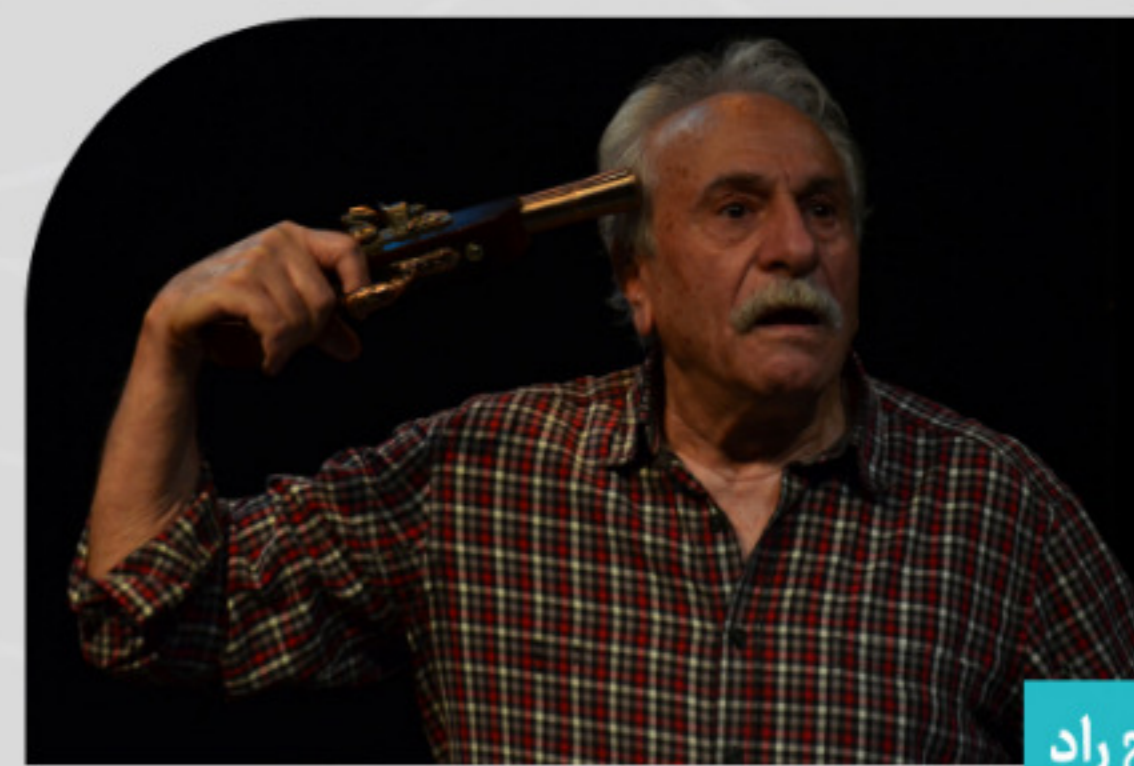
یادداشت احسان عبدی پور

درباره اجرای تاکسیدرمی

در پردیس تئاتر شهرزاد

تاکسیدرمی تئاتری که پیچ و خم های روایی زمانی یا اجرایی نداشته باشد، و تنها متکی بر اتمسفر لحظه ی اجرائش باشد، و حربه و دارایی ش جز سادگی و سراسازی نباشد، برای سازنده این روزهای یک تئاتر در ایران، چیز - در مبداء- ترسناکی باید باشد علی الظاهر. چون خودم به شخصه که متوسط تئاتر دیدنم نسبتا پایین نیست، بعضا شش ماه باید بروم و ببایم تا یک کاری بالاخره هوش و حواسمان را بدزدد و مال خودش کند. آنچه در تاکسی درمی دلگرم کننده است، دست نینداختنِ اثر به ساحتِ «اظهار خفن بوده گی» ست. تظاهراتی که سعی دارند من را مرعوب کنند، پیشاپیش من را به دلسوزی وامیدارند اغلب. یک روایت ساده اما غریب، سراسازی اما عمیق، ما را امل جلوه می دهد و باعث نمی شود کسانی سر میز شامشان دعوتمان کنند؟ به گمانم از آنجاش که هدف ساخت و به صحنه آوردن خودمان و پرسونال برندمان می شود، همه فاز و نول ها قاطی می شوند و اصلا معلوم نمی کند چه سیمی کجا باید برود و اصلا معلوم نمی کند ما داریم برق می کشیم که چه را روشن کنیم یا پرهی چه را بچرخانیم. تاکسی درمی، یک چیز نیست سراسازی و درست. چون مثل هر کار آماتور و عاشقانه دیگری، هدف از ساختش خودش است، نه رسمِ ادامه نمودار زندگی هنری کارگردان یا نویسنده اش و حتی از این هم واویلاتر، بازیگرش. تاکسی درمی حواسش به خودش است نه به چیزی یا به کسی. این وضعیت ساده است که در نهایت کار می کند و تسخیر می کند. از یک اجرا مگر جز انرژی پرداخت و بداعت ایده چه می ماند؟ تاکسیدرمی مالک این دو اصل است.

ایرج راد

تفکر زنده یاد جعفر والی را در کارگردانی حفظ کردیم...

ایرج راد بازیگر و کارگردان شناخته تئاتر و تلویزیون و سینمای کشور که این روزها به همراه سعید امیر سلیمانی نمایش "در گوش سالمم زمزمه کن" را روی صحنه دارد معتقد است: این نمایش درباره زندگی و پیچیدگی های زندگی زندگی است اما درون مایه آن به سوی سیاهی و تباهی نیست. در خلاصه اثر گفته ایم بودن یا نبودن. آیا باید بود یا نباید بود؟ در حقیقت شخصیت های این نمایش تحت تمام شرایطی که وجود دارد، تاکید می کنند که باید بود. شاید از وضعیتی که در آن قرار گرفته اند ناراضی باشند اما می گویند اگر بخواهیم به خوشی های زندگیمان فکر کنیم باید به عقب برگردیم. پس تمام زندگی شان دچار یاس و بیهودگی و پوچی نبوده اند. دچار شدن انسان، در طول زندگی اش اتفاق می افتد ولی همچنان می خواهد ادامه دهد. بشر دوست دارد زندگی کند و از همه لحظاتهش بهترین بهره را ببرد. تمام انسان ها تلاش می کنند در بین همه مصیبت ها و جنگ و اتفاقات تلخ مسیر زندگی را ادامه دهند. درون مایه این اثر ادامه زندگی است و هر مرحله را یک تجربه در این مسیر می داند. سعی کرده ایم آنچه در تفکر زنده یاد جعفر والی و سبک کارگردانی اش نسبت به این اثر بود را در مسیر تمرین حفظ کنیم. سعی کردیم با نگاه او پیش برویم. خود من اگر بخواهم این متن را دست بگیرم شاید بخواهم شیوه اجرایی دیگری را انتخاب کنم، عوامل دیگری اضافه کنم و خیلی چیزهای دیگر را تغییر بدهم. ولی می خواستیم چارچوب تئاتر استاد والی را حفظ کنیم. این نمایش نوع و نمونه و سبکی از تئاتر است. استباط ما از شیوه کاری اوست. سعی کردیم روح هنری او را در اثر حفظ کنیم. امیدواریم رضایت داشته باشد. تئاتر باید حمایت مالی بشود و بدون حمایت نمی تواند سر پای خودش بماند. این در همه جای دنیا وجود دارد. اگر صرفا بخواهیم به تئاتر با چشم تجاری نگاه کنیم درست نیست. در دنیا هم تئاتر تجاری وجود دارد ولی در جایگاه مخصوص خودش است. تئاتر اصلا تعریف اقتصادی ندارد، همان طور که کتاب تعریف اقتصادی ندارد. اقتصاد این ها پول نیست، اقتصادشان اندیشه و تفکر و ساختن یک جامعه، ساختن رابطه افراد است. هر چقدر درباره اش هزینه شود کم است. وقتی بچه ها را به مدرسه می فرستید مگر نگاه اقتصادی وجود دارید؟ مدرسه رفتن بچه ها سرمایه گذاری برای نسل آینده کشور است تا آدم های توانمند بوجود بیایند. در زمینه تئاتر هم همین است. اقتصاد تئاتر مسئله گسترش فرهنگ است. "نمایش در گوش سالمم زمزمه کن" بر اساس کارگردانی زنده یاد جعفر والی و با بازی ایرج راد و سعید امیرسلیمانی از ۱۸ خرداد در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت.

سعید امیرسلیمانی

با تئاتر "در گوش سالمم زمزمه کن" اجازه دادیم که غم از بین برود...

سعید امیر سلیمانی بازیگر شناخته شده تئاتر که پس از سالها با ایفای نقش در نمایش "در گوش سالمم زمزمه کن" روی صحنه است درباره این اثر نمایشی می گوید: نمایشنامه به خودی خود دارای لحظات شیرینی است که تماشاگر را می خندانند. متن اندوهگین و غمزده ای نیست. بدون آنکه بخواهیم عمدا تماشاگر را بخندانیم، ایجاب می کند که کاری کنیم غم از بین برود. در تئاتر شکل های متفاوتی از نمایش طنز وجود دارد. یک اثر کمدی است، یکی دیگر طنز و دیگری طنز تلخ. بعضی وقت ها اگر می بینید تماشاگر می خندد، آن طنز تلخ است که او رامی خندانند. امیرسلیمانی در پاسخ به این سوال که "با توجه به این که از درگذشت جعفر والی، کارگردانی که این نمایش به نام او اجرا می شود، چند سال می گذرد. آیا در شیوه اجرا و کارگردانی تغییراتی داشته اید؟" می گوید: چارچوب و شیوه کارگردانی زنده یاد والی را حفظ کرده ایم اما طبیعی است که تغییراتی هم داشته باشیم. آقای راد و من هر دو کارگردان هستیم و آقای راد در تمرینات آقای والی هم بوده اند. با این حال زمان گذشته است. خود ما هم اگر دو سال دیگر بخواهیم این کار را روی صحنه ببریم، نسبت به امروز تغییراتی خواهیم داشت. سعید امیرسلیمانی درباره درونمایه ابزورد نمایش در گوش سالمم زمزمه کن و عواملی که این چرخه بیهودگی را ایجاد می کنند توضیح می دهد: عامل بیهودگی در این نمایش به عوامل بیهودگی در جهان ارتباط دارد. اگر نیک بنگری می بینی که در دنیا بیهودگی در حال رواج پیدا کردن است. البته نه همیشه، استثنا هم وجود دارد ولی عامل بیهودگی، عامل پوچی و این که هیچ چیز به هیچ چیز نیست را باید در جهان معاصر پیدا کرد. فکر میکنم در این نمایش شمه ای از آن را به نمایش می گذاریم و بد هم به نمایش در نیامده است.

زنده یاد جعفر والی (۱۳۱۲ - ۱۳۹۵)

از تماشاخانه های دیگر

یادداشت

 سعید حسین رسولی
منتقد

نگاهی به نمایش "مخاطب" به کارگردانی جابر رضانی همه چیز بستگی به نگاه تماشاگر دارد...

اجرای «مخاطب» به نویسندگی «جابر رضانی» و «کیوان سررشته» و به کارگردانی «جابر رضانی» در اردیبهشت و خرداد ۱۴۰۱ در تماشاخانه «ایرانشهر» به صحنه رفته که «علی باقری»، «نگار جواهریان»، «لیلی رشیدی» و «جابر رضانی» در آن به اجراگری می پردازند. «تیم کراوچ» در ابتدای نمایشنامه «مؤلف» نوشته است: «این نمایشی است که در میان تماشاگراننش اتفاق می افتد... بازیگران به شکلی پراکنده و عادی میان تماشاگران نشستند. میل گاه ناکام تمام تماشاگران به دیدن بعضی از بازیگران، یکی از بخش های مهم در دینامیسم «اشتیاق به دیدن» است که در روایت این نمایش طرح می شود. امید است که تماشاگران، کم کم این میل به دیدن گوینده را کنار بگذارند و به جایی برسند که خودشان برای خودشان کافی باشند». هدف اصلی کراوچ، واسازی و به پرسش کشیدن شیوه اجرایی در تئاترهای جریان اصلی، و رابطه تئاتر با تماشاگران است.

او از درام و تئاتر عادی دور می شود و به سوی نوعی از اجرای رادیکال می رود که از سنت تئاتر ضد بورژوازی برشتی سرچشمه می گیرد. یکی از مشکل هایی که «برتولت برشت» با تئاتر روایی ارسطویی داشت، انفعال تماشاگران و غرق شدن آنها در داستانی خیالی بود که روی صحنه روایت می شد. برشت تلاش کرد تا بر «تئاتری بودن» اجرای خود تأکید کند و به همین منظور از «فاصله گذاری» استفاده کرد. هر دوی این تکنیک ها در اثر کراوچ، استفاده شده اند. شیوه ای که کراوچ در نمایشنامه «مؤلف» پیشنهاد می دهد که اتفاقا در برخی از بخش ها پراز حرف های سیاسی درباره اعتصاب ها شده یک نمونه درخشان از تئاتر معاصر بریتانیا است؛ زیرا تماشاگران، هم تبدیل به شاهدان صریح و مستقیم آن شده اند و هم برخی از آنها تبدیل به اجراگران. تمام ماجرا به این بستگی دارد که تماشاگر چه نوع نگاهی را انتخاب می کند. «جابر رضانی» در اجرای «مخاطب» تلاش کرده تا تجربه متفاوتی در شیوه اجرایی داشته باشد؛ زیرا اجراگر در این نوع از اجرا، تبدیل به اجراگر/تماشاگر شده و مخاطب نیز تبدیل به تماشاگر/اجراگر؛ بنابراین، صحنه تئاتر خالی از بازیگر شده است. «واکاوای خشونت» که از مضمون های مورد توجه رضانی است در این اجرا هم دیده می شود. پیشنهادهای اجرایی «تیم کراوچ» جالب توجه اند؛ زیرا در برابر متن های اجرایی او - با عنوان های «دست من»، «درخت بلوط»، «انگلستان» و «مؤلف»- نوشته شده است: «چهار نمایشنامه برای تماشاگران معاصر». کراوچ در آثار خود تلاش کرده تا عناصر زیادی را به چالش بکشد که عبارتند از: (۱) ساختار نمایشنامه، (۲) ساختار روایت، (۳) فرم تئاتر، (۴) شیوه اجرایی و (۵) مشارکت تماشاگران. تمام صحنه از دکور و بازیگران خالی شده و همه حضاران تبدیل به اجراگر/تماشاگر شده اند. اجراگران اصلی به یکدیگر نگاه می کنند و داستان خودشان را روایت می کنند و گاهی هم با دیگران ارتباط برقرار می کنند؛ اما هیچ کدام از این گفت وگوها به جای خاصی نمی رسد تا اینکه، اجراگران/تماشاگران به نوبت از تماشاخانه خارج می شوند. خبری از عرفها و آیین های آغاز و پایان نمایش نیست. هر کدام از اجراگران/تماشاگران داستانی از خود و زندگی تئاتری اش را بیان می کند و در نهایت از محل اجرا خارج می شود. نکته مهم اینجاست که دیگر با «قهرمان مسئله ساز» در یک درام قصه گو مواجه نیستیم؛ بلکه «اشتیاق به دیدن» و «نگاه خیره» تماشاگران دچار اختلال شده است. گاهی برخی از تماشاگران بلند می شدند تا اجراگران را بهتر ببینند (که خود نویسنده هم آن را پیش بینی کرده بود)؛ اما مشکل اینجاست که بیشتر این تماشاگران معمولی به منظور تماشای چهره های مشهور آمده بودند؛ پس یک تناقض آشکار در این اجرا شکل گرفته است. کارگردان می خواسته که اجرایی رادیکال و متمایز داشته باشد؛ اما حواسش به فروش بلیت و جذب مخاطبان سلبریتی دوست هم بوده است. «ژاک رانسیر» در «تماشاگر رهایی یافته» نوشته است: «ماجرای جویی های جدید در شیوه های بیانی جدید... نیازمند تماشاگرانی است که مفسرانی فعال باشند». اجرای «مخاطب» در نهایت توانسته در برخی بخش ها موفق عمل کند که به آن سه ستاره می دهم.

یردیس تئاتر شہرزاد
SHAHRZAD Theatre Complex

لطفاً من را اسکن کنید!

www.shahrzadtheater.ir

@ shahrzad.theater

@ irantheatreboutique